

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026
REGD.NO. 37926/83
ESTABLISHED : 1983
జనవరి 2025
వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా
ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక
సంపత్తి: 42 సంచిక: 09

శ్రీ సాయిబాబా వివేకానంద జయంతి
(12.01.2025)

ప్రస నెల పండుగలు

జనవరి 10 - పండసింగా శ్రీ అనసూయ మాత ఆరాధన

జనవరి 12 - శ్రీ స్వామి వివేకానంద జయింతి

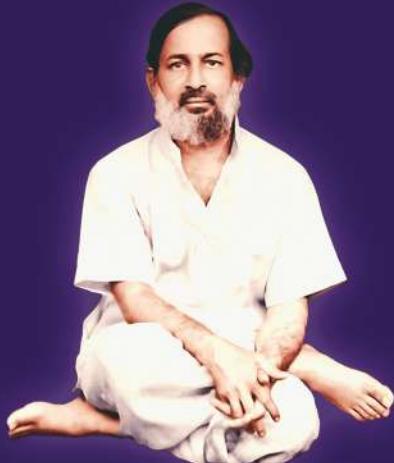
జనవరి 13 - భగవాన్ శ్రీ రఘు మహార్షి జయింతి [పుష్టి శోభ్యమి]

జనవరి 14 - సంక్రాంతి

జనవరి 16 - అవధూత శ్రీ రామిరెడ్డి తాత ఆరాధన

జనవరి 21 - శ్రీ స్వామివివేకానంద జయింతి [తిథి ప్రకారము- పుష్టి బహుళ సహ్యమి]

జనవరి 27 - తాజుచీన్ బాబా జయింతి

“ఆధునమైనమతవికారాన్ని నిరసించడానికి నిర్ద్ధము, హోతుబద్ధమైన నాస్తికవాదమేంత అవసరమో అలానే ఆంధమూ, మూర్ఖమూ అయిన నాస్తిక వికారాన్ని అలికట్టుకోడానికి సరైన ఆస్తిక దృక్పథమూ అంతే అవసరము. మానవ ప్రగతికి రెండూ ఆవశ్యకమే.”

పురాణ ఆచార్య, శ్రీ ఎక్కిరామ భీరుమణిజు

ధర్మసూక్ష్మలు

తెలియాలంట !

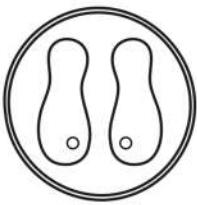
పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ర్ఘుశాస్త్రాలలో చెప్పబడిన ధర్మసూక్ష్మలని సర్వధర్మజ్ఞులు, బ్రహ్మవేత్తలూ అయిన మహాశీయులనుండి తెలుసుకోవాలని ధర్మశాస్త్రాలే చెపుతాయి. అలా చేయకపోవడంవలన మన సమాజంలో వర్ణవ్యవస్థ తారుమారై ప్రజా శ్రేయస్సుకు ఉపకరించే బదులు దేశానికి దౌర్యాగ్యంగా పరిణమించింది. సమాజంలో వర్ణభేదం జన్మనుబట్టి వస్తుందని తలచబడుతూంది. కానీ నిజానికంగా గుణాన్నిబట్టి కర్మలను బట్టి ఏర్పడిందని భగవట్టితలో (4:13) చెప్పబడింది. అయినప్పటికే ‘పండితులు’ దానిని వక్తించి వ్యాఖ్యానించారని బ్రహ్మవేత్తల బోధల వలన తెలుస్తుంది.

ఉదాహరణకు శిలాంత్రి సాయిబాబా, “మనలో ప్రతివారిలోను ఒక అంత్యజ్ఞడుంటాడు. వాణి వెళ్ళగొట్టాలి” అన్నారు. ఇక్కడ అంత్యజ్ఞడంటే ‘అలపడ్డర్గాలకు ప్రేరకమైన అజ్ఞానము, దాని ప్రత్యక్ష రూపమైన అహంకారము’ అని మనము గుర్తించాలి. ఈ విషయాన్నే ఆయన మరొకసాధి, “వసతి గృహంలోని దొంగలను కనిపెట్టాలి” అని చెప్పారు. జన్మజన్మకూ మారుతుండే అశాశ్వతమైన శరీరమే వసతి గృహము లేక సత్తము. అది ఎవరికీ స్థిరనివాసం కాజాలదు.

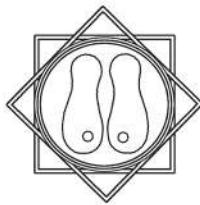
అలానే వారి సమకాలికులు, వారి మరొక రూపము అయిన శ్రీ ఆక్షర్ కోటు స్వామి ఆ భావాన్నే సూచించారు. ఆయన దర్శనార్థం వచ్చిన ఒక సాధ్యాఖ్యానుడు విభిన్న ఒక పారిజనుడి ఇంటివద్ద కుండలోని నీటితో

స్నానసంధ్యలు పూర్తిచేసుకొని, స్వామిని దల్చించి, బ్రాహ్మణ పంక్తిలో భోజనానికి కూర్చున్నాడు. అది గమనించిన స్వామి సేవకుడికండు అతడు చేసినందుకు తీవ్రంగా విమల్చించి, పంక్తిలోనుండి వెళ్ళగొట్టాడు. ఆ సాధ్యాఖ్యానుడు నొచ్చుకున్నాడు. తరువాత ఆ సేవకుడు స్వామికి యథావిధిగా ఇక్క యిచ్చినపుడు ఆయన స్వీకరించాలేదు. తన నేరమేమని అడిగిన సేవకుని చేత ఆ హరిజనుని పిలిపించి, అతడి నొసట విభూతిపెట్టి, నేలమీద ఏడుగేతలు గేచి “ఒక్కిక్క గేటు దాటుతూ క్రిందటి జన్మలలో నీవెవలవో చెప్పు” అన్నారు. ఆ హరిజనుడు ఆ గేతలు దాటుతూ పూర్వజన్మ స్ఫుతిని పాంచి వేరువేరు జన్మలలో వివిధ వర్ణాలలో జన్మించాననీ, ఏడు జన్మల క్రిందట తానొక కర్మరుడైన బ్రాహ్మణుడునని చెప్పాడు. స్వామి పరీక్షించగా అతడు వేద వేదాంగాలలోని విషయాలను వల్లించి తన పూర్వజన్మజ్ఞానం యథార్థమని నిరూపించుకున్నాడు. “అయితే ఈ జన్మలో ఈ వర్ణంలో జన్మించావేమి?” అని స్వామి అడిగితే, తాను బ్రాహ్మణుడుగా ఉన్నప్పుడు ఇతర వర్ణస్థులను అసహియించుకుంటూ, వారందరూ నడచిన బాట మీద మంత్రజలం చల్లుకుని శుద్ధిచేసుకొని నడిచేవాడిననీ, అట్టి అనవ్యాచింతవలన తనకిప్పుడు ఈ జన్మ ప్రాప్తించిందని ఆ హరిజనుడు చెప్పాడు. వర్ణభేదం జన్మపలన వస్తుందని తలచి సంకుచితమైన అసహాన్ని వహించిన వారికి జన్మాంతరంలో ఆధ్యాత్మిక

సెంముబార్వా

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞనిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 42

జనవరి - 2025

సంచిక: 01

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

ప్రపంచ స్మాచిక

01.	ధర్మసూక్తాలు తెలియాలంట!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్వీకాలు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	సూతన్ సంవత్సరానికి విసూత్ కాసీక	పూజ్య గురువత్తు శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	08
04.	మాత్రదేవి స్వతులు	శ్రీ నరహరి	10
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	13
06.	బుద్ధ ధ్యాన ప్యాగదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	17
07.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	19
08.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
09.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీ రాజాలాల్	26
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ రాఘవ శ్రీకాంత్	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550

www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00

సంపత్తుర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా ఏత్తికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అజప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యతలు.

జ్ఞానానికి అవకాశంలేని కుటుంబాలలో జన్మించవలసి వుంటుందని స్వామి తన నేవకునికి తెలియబరచారు, శాస్త్రాల అర్థాన్ని మహాశీయులయొద్ద తెలిసికొనక మనకు తోచిన తప్పుడు అర్థాలను అనుసరించి నడుచుకుంటే కలిగే అనర్థమే ఇది.

శ్రీ అవధూత వెంకయ్యస్వామి గూడా ఈ సత్యాన్ని తెలిపేవారు. ఆయన, “తప్పుచేస్తే మాటగ యిండ్లలో పుడతారు. ఎన్నో జన్మలకు కూడా నా దగ్గరకు రాలేరు” అనేవారు. ఇక్కడ స్వామి ‘మాటగ’ అన్నటి పూర్వకర్త దోషాలవలన ఈ జన్మలో కలిగే అజ్ఞానమనే ఆధ్యాత్మికమైన అంధత్వం. అందుకే వారు స్వామివంటి మహాశీయులను గుర్తించి భక్తితో సేవించుకోలేరు.

నిజమైన వారి భావం స్పష్టమయ్యాలాగ ఆయన తరచు భక్తులతో, “మాలవాళ్ళ, మాటగవాళ్ళ సీలో లేకుండా చూచుకో అయ్యా” అనేవారు. ఒక్కిక్కప్పుడు అన్య వర్షస్థలు తమ దర్శనానికి వచ్చినపుడు వారిని స్వామి బ్రాహ్మణునేవారు. ఉదా: జన్మతః: మాల వంశంలో జన్మించిన వక్కమ్మను గురించి, “బ్రాహ్మణామే వచ్చిందయ్యా” అనేవారు. జన్మతః: వైశ్వలైన పి. సు బ్యా రా మ య్య ను ఈయన బ్రాహ్మణుడనేవారు. అలానే అల్లుభాస్కర్ అనే రెడ్డి వర్షస్థుడు వారి దర్శనానికి వస్తుంటే “అడుగో ఒక బ్రాహ్మణిస్తున్నాడు” అన్నారు స్వామి. అంటే ఆయన దృష్టిలో మహాత్ములయిందు పూజ్యభావము, మోక్షము లేక బ్రాహ్మణానంకోసం కోలిక గలవారే బ్రాహ్మణస్నమాట. సలగా వజ్రసూచి ఉపనిషత్తులో బ్రాహ్మణత్వం ఇలానే నిర్వచించబడడం గమనార్థం.

అంతేగాక ధర్మశాస్త్ర ర్యంథాలలోగూడా జన్మతః: బ్రాహ్మణుడైనవాడు గూడా బ్రాహ్మణత్వానికి తగిన లీతిన జీవించనట్టతే అతడికి శూద్రత్వము, చండాలత్వము ప్రాప్తించి ఆతడు ధర్మబ్రాహ్మణౌడని చెప్పబడ్డాడి. అంటే ముముక్షువుకుండవలసిన గుణాలు కల్గి, వాటికి తగినలీతిన జీవించేవాడే బ్రాహ్మణుడనే అర్థంగాదా? అటువంటి వాడికి మాత్రమే బ్రాహ్మణ సంస్కరాలస్తే సార్థకవోతాయిగిగా శాస్త్రం?

అటువంటి గుణాలను దైవిసంపద, సత్యగుణము అని భగవట్టిత అభవట్టించిందని మనం గుర్తించాలి. అట్టివారు

చేసిన యజ్ఞ, దాన తపః కర్మలు మాత్రమే మోక్షమనే సాఫల్యాన్ని పొందుతాయని గూడా భగవట్టతలోని శద్ధాత్మయ విభాగయోగము స్పష్టంగా చెపుతుంది. దినినే శ్రీ వెంకయ్య స్వామి, “సంపన్మత్వం, సాధారణత్వం గల్గి, సద్గురునేవ చెయ్య” అనేవారు.

సం ప న్న త్వ మం టే పైన చెప్పిన దైవిసంపద కల్గియండడమనుమాట. సాధారణత్వమంటే అట్టి గుణాలు తనలో వున్నాయని తానోక సాధువు, లేక ముముక్షువునని, తాను పవిత్రుడనని విర్మిగి, సాటివారిని హీనులుగా తలచకుండడం అన్నమాట. ఈ సూత్రానికి స్వామి

యొక్క జీవితపిధానమే ఒక ఆదర్శం. అందుకే అటువంటి మహాశీయుల ఆపరణ అనే బోధనే ప్రమాణంగా స్వీకరించాలని ధర్మశాస్త్రాలు ఘోషించాయి.

బోధ్య, జ్ఞాన, పాత్మి, కైస్తువ, ఇస్లాం మతాలు ఇందుకే పవిత్రమైన ఆధ్యాత్మిక జీవనం కలవారు, దానిని కలిగియిండనివారు’ అవి సమాజంలోని వ్యక్తులను వర్గికరించడం గమనార్థం. ●

హరిత్రస్

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- మీరు స్తోలకు పతి తరువాతనే దైవమన్మారు. మీరస్తాది సాధువర్తనులైన భర్తల విషయంలో నిజంగా వచ్చగాని మానవత్వమే లేక వర్తించేవాలి విషయంలో అదెలా సమంజసము ?

- ఒక సౌర్యదాయి, విశాఖపట్టణం

జవాబు :- పురుషుల విషయంలో గూడ ఒకసారి గురువని తలచి ఆశ్రయించిన తర్వాత ఆ గురువును ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ త్రిమూర్యాత్మకుడుగాను, పరబ్రహ్మగానూ విశ్వసించి సేవించాలని ఆర్థాచారము. ఉపనిషత్తులలో ఎందరో గురువులు ఎంతో అమానుషంగా శిష్యులను బాధపెట్టినట్లు, అయినా ధైర్యాన్ని ('ధీ' అంటే బుద్ధి) విడువక వాలిని నిశ్చల విశ్వాసంతో సేవించి కృతార్థులైనవారెందరి గురించే వర్ణించబడ్డది. అలాగాక ఆ గురువును విడిచిన వాడి ముఖం చూడగూడదను విషయం 'శ్రీ గురుచరిత్ర'లో చూడవచ్చు. అలానే బీపకుడనే శిష్యుడై కాశీలో కుష్మాన్ధితో బాధపడుతున్న గురువు ఎంతో క్రారంగా చిత్రహింసలు పెట్టినా చలించక సేవించి కృతార్థుడైనట్లు చెప్పబడ్డది. అసలు జిలగేదేమంటే 'భాగవతం' లోని 'జిక్కాగీత' లో చెప్పినట్లు మనకెవలివల్ల ఏ కష్టం కల్గినా అది పూర్వ పాపకర్మ ఫలితమే. ఆ కష్ట మనుభవించవలసిన పాపకాల మొచ్చినపుడు ఏ విధంగానైనా అది తప్పదు. మంచి గురువు నాశ్రయించినా శిష్యుడి పాపకర్మ క్షయంగావడానికి మనను వారే అంతగానూ కష్టపెడతారు. ఈ వారు ఆ కర్మల ప్రాప్తికి నిమిత్త మాత్రులవుతారు.

విపరం “యోగి మిలారేపా” చలిత్తులో చూడవచ్చు. ఆ స్తోత్రిలో శిష్యుడు అచంచల విశ్వాసంతో సేవ చేయాలి. అలాటే వారే కృతార్థులయ్యారు.

అలాగాక ప్రారబ్ధవశాన అజ్ఞాడైన కపట గురువు నాశ్రయించినా ఆ పాపకర్మపులమే వాలవలన కళ్లు

బాధరూపంలో అనుభవమవుతుంది. అప్పుడు కృతిమంగాగాక సహజమూ, అమాయకమూ అయిన విశ్వాసంతో సేవించ గల్గిన వాడికి కొత్తదీపం సంక్రమించదుగానీ కర్కు క్షయమవుతుంది.

మీరు చెప్పినటువంటి దుష్టుడైన భర్త విషయమూ అంతే. అటు కపట గురువు దాపులించిన పురుషుడు గానీ, ఇటు దుష్టుడైన భర్త దాపులించిన శ్రీ గానీ వారి పూర్వకర్కు ఫలంగానే అలాటివాలి పాలిట పడతారు. సర్వకర్కు ఫలప్రదాతయైన భగవంతుడు సర్వగతుడు. వారి కర్కునుసలించివారికారూపంలో తారసిల్లివారికర్కుఫలాన్ని వారికి అందచేస్తాడు. ఆ స్థితిలోనూ అచంచలమైన పొతిప్రత్యంతో (ప్రతియే దైవమని) విశ్వసించి సేవించగల్గిన శ్రీలు బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని పొందారు. ఇందుకు చివటం అమ్మగారోక చక్కని ఉడాహారణ. ఇలా సేవించలేని వారు కనీసం నిల్చిప్పంగానైనా సహనంతో వుండాలి గాని దేవాన్ని వహిస్తే ఆ కర్కుబంధం వలన మరుజన్మలో ప్రతీకారానికై మరలా ఆ వ్యక్తితోనే బుఱంచేత బాధపడతారు. ఈ విధంగా ‘చెన్నబసపు వీరభద్రపు’ కథవలనే అవుతుంది వారిగతి. అందుకే సాయి సూక్తులలో ఇతరులు మను

బాధిస్తే మనము ఎలా వుండాలో చెప్పినవాటిని చూస్తే తెలుస్తుంది. పురాణాలలోని దుష్టులైన భర్తలను సేవించిన పతిప్రతలు కూడ ఉన్నతికొచ్చిన ఉపాఖ్యానాలీ విషయాన్నే వివరిస్తాయి. భగవంత్తు యుద్ధం వంటిది గూడ రాగదేషాది ద్వాంద్వరహితంగా, స్వధర్మంగా చేయాలని చెబుతుంది.

ఈ విషయంలో ఎన్నో లేఖల్లోనైనా వివరించవలేనంతటి ఇతర ఆంశాలన్నో వున్నాయి. ఎప్పుడైనా అపకాశమైస్తే ముఖతః వివరంగా చల్చించవలసిందే. భార్య ఎంత రయ్యాళియైనా శ్రీ రామానుజాచార్యులెంత ఓర్చుతో వున్నారో చూడండి. ఆమెకై ఆమె వెళ్లిపోయినపుడు అది భగవత్సుందేశంగా తలచి ఆయన సన్మసించారు.

జంకొంత వివరాన్ని ‘శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము’ లోను, ‘శ్రీ గురుచరిత్ర’ లోని అనుబంధంలోను చూడండి. అలా విశ్వాన్ని భగవంతుడుగా దల్చించగల్గాడు - భాగవతం (ఉధవగీత)లో వల్మించబడిన అవధాత. అలా దల్చించలేని మనకబి మాయా స్వరూపంగానే అనుభవమై మనలను సంసారంలో బంధిస్తున్నది. కష్టాలలోను, సుఖాలలోను సములై సర్వతూ భగవంతుణ్ణి చూడగల్గాలనే గీతాది ర్మంథాలస్సు చెప్పేబి. ●

ప్రశ్న :- పితృకర్కులాచలించకుంటే పితృదేవతలు శపిస్తారంటారు. జన్మ పరంపరలలో జీవి పలభ్వవించేటప్పుడు యిదెలా సాధ్యం ?

- శ్రీమతి కమలారామచంద్ర, హైదరాబాద్

జవాబు :- పితృదేవతలంటే చనిపోయిన మన పెద్దలని మాత్రమే గాదు. సృష్టిలోని నానాత్వంలో లోకాలు అంతర్భాగమే. అప్పుడు లోకాధిపతులు గూడ యుప్పటి జనులెంత వాస్తవమైన వారిఁ అంతే వాస్తవం. పితృలోకానికి అభిదేవతలు పితృదేవతలు. సృష్టిమొత్తం ప్రతిజీవి, దేవత తక్కిన జీవులన్నింటికి ఏదో ఒక లీతిన ఉపయోగపడతారని, సహకరిస్తారనీ ‘యజ్ఞము’ అనే భావం సూచిస్తుంది. అప్పుడు మన పూర్వీకుల ఆత్మలూ మరణానంతరం చేరే లోకాలలో ఒకటి పితృలోకం. అక్కడ మన కర్కుఫలాలు కొన్ని అనుభవమవుతాయి. అందుకు సహకరించే దేవతలకు మనం బుఱపడియంటాము.

వారికి కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా మనం చేసే పూజలే పితృకర్కులు. సృష్టిలోని వివిధ ప్రకృతిశక్తుల రూపులైన దేవతలపట్ల మనం కృతజ్ఞలంగా వుండడం ధర్మమే. లేనిది కృతపుత్తే. దానికి ఫలం వుంటుంది. దానినే శపించడమంటారు. నిష్పత్తి అలక్ష్యంగా వ్యవహారిస్తే చేయి కాలినట్లు. అయితే భావమెలగి నిజమైన ప్రతితి చేసిన ఆరాధనే అంగీకారమౌతుంది. మనమీ రోజులలో చేసేవి పితృకర్కులే కావు. వాటి ప్రయోజన మొక్కలే. ఏనాటికైనా మనకు వాటి విషయమై జిజ్ఞాస కల్గేందుకుపరిశ్రమాయి. మన విధులను నిర్వించాలన్న సత్యాన్ని ఏదో ఒక స్థాయిలో అవి మేల్కొల్పుతాయి.

(జనవరి 2017 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

నూతన సంవత్సరిక వినూత్ కానుక

పూజ్య గురుపత్రీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్

నూ తన ఆంగ్ల సంవత్సరం ప్రవేశించబోతున్నది. ఆ సంవత్సరంలో మన జీవితం ఎలా వుండబోతున్నది? ఎలా వుండాలి అనుకుంటున్నాము? అని ప్రతివారికి సహజంగానే అనిపిస్తుంది. అయితే మనం తలచినట్టుగానే, మనం వూహాంచినట్టుగానే వుంటుందా? అని అనుమానము.

ప్రతి మానవునికి కొన్ని ఆశలు, ఆశయాలు వుండటం సహజమే. ఏవేవో పొందాలనే ఆశ, వేటినో సాధించాలనే ఆశయాలు వీటిని సాధించడానికి మనిషి నిరంతరం ప్రయత్నిస్తాపుంచాడు. ఆశ అనేబి స్వార్థపూర్వితమైనది కావచ్చు, నిస్వార్థపూర్వితమైనది కావచ్చు.

స్వార్థపూర్వితమైన ఆశ కూడా కొంతవరకూ సమంజసమైనదే - కానీ అది అత్యాశగానూ, దురాశగానూ పరిపర్తన చెందకూడదు. ఈ అత్యాశ, దురాశ వల్లనే ప్రపంచంలో ఎన్నో అధర్పూర్వితమైన కార్యక్రమాలు విజృంఖలచి అంతులేని అశాంతిని కలుగజేస్తున్నాయి. పోస్తి ఈ అత్యాశ, దురాశ కలిగిన వారి చర్యలివల్ల వారికైనా శాంతి వుంటుందా అని అనుకుంటే అది పొరపాటే! వారికి కూడ శాంతి వుండకపోగా, అశాంతితో నిరంతరం కుతకుతలాడిపోతుంచారు. బీనికి ఉదాహరణగా దుర్యోధనాదులను చెప్పుకోవచ్చు. అట్టి దురాశకు ఘలితం సర్వానాశనానికి దారితీస్తుందని మహోబారతం చెప్పే గుణపాతం.

బీనికంతటికి కారణం ఏమిటి? మనిషికున్న సహజమైన ఆశ - అత్యాశగానూ, దురాశగాను, పరిణమించడమే! అయితే బీనిని అభిగమించటం ఎలా?

ఇందుకు పరిష్కారం ధర్మబద్ధంగా జీవించడమే అని పెద్దలు చెప్పారు అయితే ధర్మబద్ధమైన జీవితం అంటే ఏమిటి? గడువడం ఎలా? అన్నది ప్రశ్న. ప్రతివారికి తాము నడుస్తున్నది ధర్మబద్ధంగానేనని అనిపిస్తుంది. నిజంగా ఏది ధర్మమో, ఏది కాదో తెలుసుకోవడం ఎలా?

ఇందుకు సమాధానం ధర్మబద్ధమైన జీవితాలను గడిపిన వారి యొక్క చర్యలు, బోధలూ తెలుసుకుంటే గాని అర్థంకాదు. అలాంటి వారి జీవితాలను ఆదర్శంగా తీసుకొని వారి అమృతవాక్యాలను అనుసరిస్తూ పోతేగాని మనకు కూడా ధర్మపరమైన జీవితం సాధ్యపడదు.

ఇందుకు ప్రత్యక్షసాక్షులు పూజ్యోద్ధర్మ మాస్టరు గారే! ఆయన పరిపూర్జమైన, ధర్మబద్ధమైన జీవితాన్ని గడుపారు. ఆయన ప్రతిచర్య, మాట కూడా ధర్మబద్ధమైనదే. ఆయనలో కాగడా పెట్టి వెతికినా అధర్మపరమైనదేబి కనిపించదు. ఉదాహరణకు ఆయన ధర్మపరమైన ఉద్యోగాన్ని ఎంచుకున్నారు. తన ఉద్యోగ ధర్మాన్ని తు. చ. తప్పక పాటించారు. తమ ధనాన్ని ధర్మబద్ధంగానే వినియోగించారు. ఆయన చేతిలో డబ్బులు ఎప్పుడూ నిలువ వుండేవికావు. ఇతరుల అవసరాలను గుర్తించి తమ ధనాన్ని ఖర్చుపెట్టేవారు. “ఇతరుల నేటి అవసరాలు గుర్తించక మనకు రేపటి కోసం అట్టిపెట్టుకోవడం ధర్మం కాదు” అని ఆయన చెప్పేవారు.

ఒకసారి శిరిడిలో ఒక వ్యక్తి వచ్చి పూజ్యోద్ధర్మ మాస్టరుగాలతో తన కష్టాలు చెప్పుకున్నాడు. అతనితో పూజ్యోద్ధర్మ మాస్టరుగాలకి అంతకుముందు పరిచయమేటీ లేదు. కొత్తవాడే అయినప్పటికీ పూజ్యోద్ధర్మ మాస్టరుగారు వెనకా ముందూ ఏమి ఆలోచించకుండా తన వద్దనున్న పైకం మొత్తం అతనికి

జిచ్చేశారు. “ఎందుకిలా చేశారు? రేపటి ఖర్చులకు తిరుగు ప్రయాణానికి కూడా డబ్బులు లేవు కదా, ఎలా? అంటే ఆయన ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “అతనికి డబ్బుల అవసరం ఎంతగానో వుంది. నాదగ్గర డబ్బుంది. అందుకే ఇచ్చాను. రేపటి సంగతి ఏదో విధంగా నేను ప్రయత్నం చేయవచ్చు. ఇక్కడ నాకు అప్పు అయినా పుడుతుంది. ఆ అప్పు తీర్చుకోవడానికి నాకు ఉద్దోగం వుంది. ఒకవేళ నాకు ఇక్కడ అప్పు దొరకకపోతే నా సంగతి బాబా చూసుకుంటారు అనే ధైర్యం నాకున్నది. ఒక వేళ బాబా అవసరాలు తీర్చుకపోయినా నాకేమీ చింతలేదు. ఆ రోజు ఆయన నన్ను అలా వుండమన్నారు అనుకుంటాను”.

ఇలాగే ఆయన అన్ని విషయాలలోనూ అత్యుత్తమ ధర్మాన్ని పాటించారు. అందుకే ఆయన మనకు ఆరాధ్యదైవమైనారు. ఆ కారణంగా ఆయన చర్యలు, సూక్తులు మనకు ఆచరణయోగ్యమైనవి. ఆయన తరచుగా ఇలా చెబుతుండేవారు.

“మనకు ఈ విశ్వంలో ఏది సరైన విధంగా నడవాలన్నా దానిలో ధర్మసూత్రం ఇమిడి వుంటుంది. ఆ ధర్మసూత్రం ప్రకారం విశ్వమంతా నడుస్తుంది. దానిలో అస్తవ్యవ్సూమేర్పడినప్పుడు ప్రమాదాలు సంభవిస్తాయి. ఈ సూత్రం ప్రకారం మానవజీవితాలు కూడా నడుస్తున్నాయి. ధర్మబద్ధమైన జీవితాలను గడుపుతున్నప్పుడు అంతా ప్రశాంతంగానే గడుస్తుంది. సుఖశాంతులు వెల్లివిరుస్తాయి. అందులో ఏమాత్రం తేడా ఏర్పడినా మానవుల జీవితంలోనూ, సమాజంలోనూ కీప్పపరిస్తితులు నెలకొంటాయి. నేటి సమాజం ఇలా వుండటానికి కారణం, అంటే మనం ఇలా కీప్పపరిస్తితులను ఎదుర్కొవలసి రావడానికి కారణం ఇదే. అందుకే ప్రతివాడూ ధర్మమేమిటో తెలుసుకొని, అలా ప్రవర్తించడానికి ప్రయత్నించాలి. అది లుప్తమైతే ఇంకా ఇంకా నివాలించడానికి కూడా వీలుపడని పరిస్తితులు ఏర్పడతాయి. అప్పుడు ప్రతియం తప్పదు. అట్టి పరిస్తితి వచ్చేలోపే రాకుండా మనం తగు జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి. లేకపోతే ఇంకా ఇంకా అశాంతిలో కూరుకుపోవడం తథ్యం. అందుకని ధర్మబద్ధమైన జీవితాన్ని గడపడానికి, అధర్మాన్ని ఎదుర్కొవడానికి ప్రతివారు ప్రతి క్షణము ప్రయత్నించాలి. అందుకు ధర్మప్రబోధం నిరంతరం కొనసాగాలి. ప్రపంచంలోని ప్రతి వ్యవస్థలోనూ ధర్మప్రబోధమైన కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలి. అప్పుడే ప్రజలలో ధర్మంపట్ల

ఆసక్తి, అధర్మం పట్ల విరక్తి కలుగుతాయి”.

మాస్టరుగారు చెప్పిన ఈ మాటలు ఎంత సత్యమైనవి ఈనాడు మనంకింకా ఇంకా అనుభవగతమౌతున్నవి. అంటే ఇప్పటికైనా మనం మేలుకోకపోతే. ఇంకా ఎంతటి అనర్థాలను ఎదుర్కొవలసి పస్తుందో చెప్పినవసరం లేదు. అంటే మన ఆలోచనలు, ప్రవర్తన ధర్మబద్ధమైనవిగా వుండాలి. మన ఆశలు, ఆశయాలు మనకు, ఇతరులకు శేయస్తు చేకూర్చేవిగా వుండాలి. అందుకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినవాటిని బాగా మననం చేసి, ఆచలించడానికి ప్రయత్నించాలి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు యిలా చెప్పారు: “బాబా సూక్తులు ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తూపుంటే మన ప్రవర్తన అంతకంతకూ ధర్మపరమైనబిగా ఉంటుంది.” అయితే బాబాసూక్తులను అర్థం చేసుకోవాలంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వివరణలేనిదే సాధ్యపడదు. కనుక బాబాసూక్తులకు వివరణనిచ్చిన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రచించిన శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధమృతము చబివితీరాలి. ఆ గ్రంథాన్ని పదేపదే చదువుతూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు యిచ్చిన వివరణ గులించి చింతన చేస్తూ దానిని ఆచరణలో పెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంటే గాని మనకు ధర్మచరణ సాధ్యపడదు.

అయితే సాధారణంగా మనం ఈ విధమైన ప్రయత్నం అందరూ చేయాలని, సహకరించాలని, అలా చేయించేటట్లుగా ఎవరో ఒకరు పూనుకోవాలనీ అనుకుంటాము. కాని అలా ఆలోచించడం వల్ల ఏమీ ప్రయోజనం వుండదు. ఎవరికి వారు మనమే ప్రయత్నించి చూడాము అని అనుకోవాలి. ముందు మనం మాలితే మనకు శేయస్తు కలుగుతుంది.

దాని వల్ల ఇతరులకు కూడా శేయస్తు కలుగవచ్చు. తప్పక కలుగుతుంది కూడా. మనలను చూసి ఇతరులు కూడా ఆచలించడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. అప్పుడు సమాజం సరైన విధంగా మారడానికి అవకాశం ఉంటుంది.

అందుకని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మననుంచి ఆశించిన విధంగా సాయిబాబా సూక్తులను ఆచరించడానికి ఎవరికి వారుగా ప్రయత్నిధ్యాం. అలా చేసినట్లయితే మనలోని స్వార్థపూర్వితమైన ఆశలు, ఆశయాలు తొలిగించుకోడానికి ప్రయత్నించ గలుగుతాము. ధర్మపరమైన ప్రవర్తన అలవరుచుకోగలుగుతాము.

ఈ సాయినాథ ఆంగ్లసంవత్సరంలో ఇదే మనము పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారుకి సమర్పించుకునే వినూత్మమైన కానుక. ●

మరత్వదా స్నాతులు

స్వర్గయ శ్రీ నరహరి, నాగోలు

పూర్వం జ్యేష్ఠ అలివేలు మంగమృతాల్లి శీలావైభవాన్ని ప్రౌదరాబాదు, నాగోలుకు వెందిన శ్రీ నరహరిగారు ఈ విధంగా తెలియజేశారు.

మేము 2008లో, మౌలాలి లో, శ్రీ టీ.పీ.రావుగాలి ఇంట్లో అడ్డెకు బిగాము. వారి ద్వారా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమృగాలి గులంబి తెలిసింది. మాది మధ్య సాంప్రదాయం, శ్రీరాఘవేంద్రస్వామిని ఆరాధించేవారము.

అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాగోలులో వుండేవారు. వారి సత్సంగాలు వినడం వల్ల, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి రచనలు చదవడం వల్ల ఆధ్యాత్మికత కొత్త కొండలో కనిపించింది. అతి గొప్ప జ్ఞానాన్ని అందరికీ సులభతరమైన మార్గంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చాలా చక్కగా వివలించి అందించారనిపించింది.

శ్రీరాఘవేంద్రస్వామి భక్తులము కొంతమంది కలిసి స్వామివాలిపై పాటలు పాడి ఒక ఆడియో కేసెట్ తయారుజేశాము. ఒకరోజు నేనాక్కడినే ఆ కేసెట్ తీసుకుని నాగోలు పూజ్యశ్రీ అమృగాలి చిరునామా వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాను. కొంచెం కష్టపడే నాగోలు నిలయానికి చేరుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి ఆ కేసెట్ ఇచ్చి, “అమ్మా మాకు పిల్లలు లేరు. ఆ విషయంలో మీ ఆశీస్తులు కావాలి” అన్నాను. పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఏమీ మాట్లాడలేదు! మౌనంగా చేతిలో ఊఱి వేశారు. నేను

నమస్కారం చేసుకుని వచ్చేశాను. తరువాత ఆ విషయం గులంబి ఆలోచించలేదు.

2010 లో టీ.పీ.రావుగాలి కుటుంబం నాగోలుకు మకాం మార్చారు. నేను, నా శ్రీమతి పద్మజ మౌలాలినుంచి సత్సంగాలకు వచ్చి వెళుతూండేవాళ్ళము. మా అమ్మ మాతో వుండాలని మా దగ్గరకు వస్తానన్నది. మేము మేడ మీద భాగంలో వుండేవారము. అమ్మకి మోకాళ్ళనొప్పుల కారణంగా క్రింద వుండే ఇల్లు చూడమని చెప్పింది. అప్పుడు వేరే చోటకి మారడం ఎందుకని నాగోలుకే మకాం మార్చాము. ఆ విధంగా పూజ్యశ్రీ అమృగారు మమ్మల్ని కూడా నాగోలు వాసులను చేసి వారి సన్మిథిలో వుండే భాగాన్ని ప్రసాదించారు. గురుకుటుంబం సన్మిథిలో సత్సంగాలు, దీక్షలు, పండుగలు, యాత్రలు, వేడుకలు... అంతులేని ఆనందీత్యాపోలతో జిలగేవి. పీటిన్నింటిలో ఆధ్యాత్మికత మేళవించి వుండేది. ఇంతకుముందెన్నడూ చూడని కొత్త జీవితాన్ని రుచి చూపించారు. ఆధ్యాత్మిక మార్గం అంటే దేనిసీ పదులుకోనక్కరలేదని, ప్రతీదాస్త్రీ ఆధ్యాత్మికంగా చూడవచ్చసీ అర్థమైంది.

నేను నిమ్మి(NIMS) ఆనుపత్రిలో స్టేరలైజేషన్ విభాగంలో పనిచేస్తాను. నా ఉద్దేశ్యాగ్రహించులు పూర్తయ్యాక మిగిలిన సమయంలోను, సెలవు బినాలలోనూ కొన్ని సేవలు చేసుకునేవాడిని. మిద్దేమీద పంటలు పండించి

పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి సమర్పించుకునేవారము. కళ్యాణోట్టవాలలో నేపలు చేసుకునేవారము.

నేను ప్రతి హౌర్ముకు తంతుకనేవకు గాణగాపురం వెళ్ళేవాడిని. ఒకసారి పూజ్యశ్రీ అమృగారు, “తంతుకనేవ చేసుకునే అవకాశాన్ని శ్రీగురుడు మీకు కల్పించినందుకు కృతజ్ఞతగా మీ దంపతులిధ్యరూ ప్రతి సంవత్సరం గాణగాపురంలో మూడు రోజులు నిద్ర చేయండి. సంవత్సరానికి ఒకసారి తప్పకుండా నా దర్శనానికి రండి!” అని చెప్పారు। పూజ్యశ్రీ అమృగారు మామూలుగా ఎవరినీ తమను దల్చించుకోమని చెప్పారు. బాభాను, పుజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలనీ దల్చించమని చెబుతారు. తమ నిజస్థుతిని వెల్లడించిన అతి అరుదైన సందర్భం అది!

పూజ్యశ్రీ అమృగారు 2017లో జగద్యుపేట వెళ్లారు. అప్పుడు నేను, నా శ్రీమతి పూజ్యశ్రీ అమృగారి దర్శనానికి జగద్యుపేటకు వెళ్చాము. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమృగారు, “మీరు రాఘవేంద్ర స్వామి ఆరాధనకు మూడు రోజులూ ఒకే మతానికి వెళ్తారా? మూడు చోట్లకి వెళతారా?” అని అడిగారు!! మేము, “ఓకే చోటికి వెళతాము అమృగారూ!” అని చెప్పాము. అప్పుడు, “మూడు చోట్లకి వెళ్చండి!” అని చెప్పారు. అప్పటినుంచి హైదరాబాదులో వుండే మూడు మతాలకు వెళ్డడం మొదలుపెట్టాము.

శ్రీ రాఘవేంద్రస్వామి ఆరాధన మూడు రోజులు జరుగుతుంది. సిద్ధిపూంచిన ముందురోజు పూర్వాధన, సిద్ధిపూంచిన రోజు మధ్యారాధన, తరువాత రోజు ఉత్తరాధన అంటారు. మేము మూడు రోజులూ ఒకే మతానికి వెళ్ళేవారము. పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి ఈ విషయాలు మేమెప్పుడూ చెప్పలేదు. వారే అకస్మాత్తుగా అలా అడిగారు! వారికి తెలియనిది ఏమున్నది? ఇలా ఎన్నో పారపాట్లను సలిబిధేవారు.

నాకు ఉద్దీగంలో చాలా ఇబ్బందులు ఎదురయ్యేవి. అస్తు పూజ్యశ్రీ అమృగారి దయవల్ల సమసిపోయేవి. ఒకసారి లాబ్ కి అవసరమైన స్టాక్ తెప్పించే విషయంలో మార్కెటీంగ్ వారికి, మా అడ్మినిస్ట్రేషన్ వారికి తేడాలు వచ్చి, మధ్యలో

వున్న నామీద ఆ ప్రభావం పడి, నేను అనవసరంగా 80,000 రూపాయలు కట్టవలసిన పరిస్థితి వచ్చింది. కొన్ని రోజులు వాదీపవాదాలు జరిగాయి. మధ్యవర్లిగా వుండడం వల్ల నాకు డబ్బులు కట్టవలసిన పరిస్థితి తప్పేటట్లు లేదు. అప్పటికి పూజ్యశ్రీ అమృగారు సశలీరంగానే వున్నారు. కానీ నేను ఈ విషయం పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి చెప్పలేదు. ‘ఇలాంటి గొడవలు చాలా జరుగుతూనే వుంటాయి... ఎన్ను చెప్పాలని నా ఉద్దేశం.

ఒకరోజు మాత్రం మా ఇంట్లో వున్న పూజ్యశ్రీ అమృగాలి చిత్రపటానికి చెప్పుకున్నాను. ఆశ్చర్యం!! చిత్రంగా ఆ గొడవ సర్దుకుని నేను డబ్బులు కట్టవలసిన పరిస్థితినుంచి బయటపడ్డాను. పూజ్యశ్రీ అమృగాలికీ, వారి చిత్రపటానికి భేదం లేదు!! సశలీరంగా వున్నప్పుడే వారు శలీరపలమితులు కారని నాకు ప్రత్యక్ష అనుభవాన్ని ప్రసాదించారు.

నేను వరుసగా మూడు నెలల్లో కొన్ని రోజులు ఉద్దీగానికి సెలవు పెట్టవలసివచ్చింది. ఆ సెలవులన్నీ కలిపి నమోదు చేయమని పై అభికారులను అడిగాను. నాకు చాలా సెలవులు వున్నాయి. కానీ పై అభికారులు, “నీ ఖాతాలో సెలవులు లేవు

కనుక నీ అల్టీని ఆమోదించలేము. దానివల్ల ఈ నెల జీతం కూడా రాదు!” అని చెప్పారు. మా ఆసుపత్రి ఆవరణలో అంతస్థులన్నీ ఎక్కి, బిగి, అందఱినీ కలుసుకుని మొరపెట్టుకున్నాను. ప్రతివారూ కుదరదనే చెప్పారు. చివరికి నేను పనిచేసే గదిలో పటం రూపంలోవున్న పూజ్యుల్చీ అమృగాలికి నా సమస్య చెప్పుకున్నాను. చివరినాటగా మళ్ళీ దానికి సంబంధించిన విభాగానికి వెళ్లి అడిగితే, అక్కడ వున్న అతను సిస్టం తీసి చూశాడు. ఆశ్చర్యం!! నా సెలవు ఆమోదింపబడి వుంది! అతను కూడా ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ అద్భుత లీలకు పులకలస్తూ పూజ్యుల్చీ అమృగాలికి మనస్సులోనే కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను.

నాకు జ.పి., ఘరగు, కిడ్సీ సమస్య... అస్త్రి వున్నాయి. 2016లో నాకు విపరీతమైన అనారోగ్య పరిస్థితులు ఎదురైతే పరిక్షలు చేసి CKD అని తెల్చారు. అంటే ‘క్రానిక్ కిడ్సీ డిసీజ్’ అని అర్థం. నేను మందులు వాడుతూ, వేరే వైద్యవిధానాలు ప్రయోగాలు చేస్తూ డయాలసిన్ వరకూ రాకూడదని చాలా ప్రయత్నాలు చేశాను. అలా 2020 వరకూ గడిపాను. ఒకరోజు తీవ్రమైన అనారోగ్య సమస్య వచ్చి వైద్యులు, “కిడ్సీ మాల్ఫి అయినా జరగాలి, లేదా డయాలసిన్ అయినా చేయించుకోవాలి. చాలా ప్రమాదకర పరిస్థితిలో మీ ఆరోగ్యం వుంది” అని చెప్పారు. ఇక ఆలస్యం చేస్తే గుండెజబ్బు రావచ్చిన కూడా చెప్పారు. నేను పూజ్యుల్చీ అమృగాలితో ఈ విషయం విన్నవించుకున్నాను. పూజ్యుల్చీ అమృగారు, “శ్రీ సాయిలీలామృతం ఒక పారాయణ చేసి, రెండు బీటీలు తీసుకుని ఒకటి డయాలసిన్, ఇంకొకటి కిడ్సీ మాల్ఫి అని ప్రాసి బాబా మందు పెట్టి, ఎవరైనా చిన్నపిల్లలతో తీయించి, అందులో ఏది వస్తే అది బాబా ఆజ్ఞగా స్వీకరించండి!” అని చెప్పారు. అదేవిధంగా చేస్తే ‘డయాలసిన్’ అన్న బీటీ వచ్చింది. నేను శిరసావపొంచాను. అలా 4 సంవత్సరాలు గడిచాయి. క్రిందటి సంవత్సరం ఆరోగ్యపరంగా చాలా ఇబ్బందికర పరిస్థితులు ఎదుర్కొన్నాను. రెండు రోజులు కోమాలో వుండిపోయాను. వెంటిలేటరుపై వుండి కూడా బయటికి

వచ్చాను. ఒకసాి ఇంట్లోనే రాత్రి సమయంలో మూతి పక్కకి వెళ్లిపోయి పక్షపాతం వచ్చే పరిస్థితి వచ్చింది. మళ్ళీ కొట్టిసేపట్లోనే మామూలుగా వచ్చేసింది. ఇలా ఎన్నోసార్లు నాకు ప్రాణభక్త పెట్టారు పూజ్యుల్చీ అమృగారు.

ఇంకొక ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే, కరోనా సమయంలో మా ఆసుపత్రి సిబ్బందికి 250 మంది దాకా కరోనా వచ్చింది. మా ఆసుపత్రిలో ఆ కేసులు కూడా తీసుకునేవారు. ఇన్ని ఆరోగ్య సమస్యలున్నా, నాకు మాత్రం కరోనా రాలేదు! ఏ ప్రారబ్ధస్త్రి ఎంత మోతాదులో అనుభవింపజేయలో వాలికే ఎరుక!

నాకు పూజ్యుల్చీ అమృగారు పున్నారన్న భరోసానే నా జీవితాన్ని ముందుకి నడిపిస్తోంది. ఒక సంవత్సరం డిసెంబర్ 31 రాత్రి జలగే సత్సంగానికి మేము హజరు కాలేదు. అప్పుడు పూజ్యుల్చీ అమృగారు లోపల వాలి గదిలోనే పున్నారు. వాలికి మేము రాలేదన్న సంగతి తెలిసే అవకాశమే లేదు. మరునాడు సేవకులతో, “నిన్న సరహాగాల కుటుంబం రాలేదనుకుంటానే! ఎలా పున్నారో కనుక్కోండి!” అని చెప్పి మాకు ఆశీస్సులు ఇచ్చారు!

ఇంతటి కరుణామూర్తుల చల్లని సీడలో ఎంతటి ప్రారబ్ధస్త్రినా హయిగా అనుభవించవచ్చు! జన్మజన్మలకూ వారు మాకు తోడుగా వుండి, మమ్మల్ని సన్మార్గంలో నడిపించాలని మనస్సాల్గా కోరుకుంటూ శతసహస్రవందనాలు సమర్పించుకుంటున్నాను.

జ్ఞ సాయి మాస్టర్!

విషాదాలరసము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశనంద సాయిమివాలచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యీ గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజిగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

14వ ప్రసంగము

అనధికారికి ఉపదేశించినట్లయితే బ్రహ్మవిద్య విలపిస్తుంది

ఒకసారి ఒక బ్రహ్మజ్ఞుడు అనధికారికి బ్రహ్మవిద్యను ఉపదేశించాడు. అప్పుడు బ్రహ్మవిద్య ఎంతో బాధతో కళ్ళ వెంట నీరు కారుస్తూ బ్రహ్మజ్ఞులు వున్నచోటికి వెళ్లి గద్దద స్వరంతో యిలా అన్నారి: “ఓ! బ్రహ్మజ్ఞులారా! నన్ను రక్షించండి. సరైన అర్థాత్, పాత్రత కలిగిన అభికారికి మాత్రమే నన్ను సమర్పించండి. పాత్రాపాత్ర విచక్షణ (అర్థాత్ కలవాడా, కాదా అనే విచక్షణ) లేకుండా నన్ను ఎవరికిబడితే వాడికి అర్థంచకూడదు. గుణహీనులకు (సద్గుణాలు లేనివారికి) నన్ను యిస్తున్నారేమో కొంచెం ఆలోచించండి. ఎందుకంటే, వారు నా పేరుతో ఎన్నో అనర్థాలు చేస్తారు. నా పేరుతో ప్రపంచాన్నే కొల్లగొడతారు. శ్రద్ధ కలిగిన భక్తులను బాధిస్తారు. అసత్య మూలకమైన కీర్తిని (అబద్ధపు కీర్తిని) సంపాదించడానికి వారు నా పేటట అనేక రకాలైన ఆడంబరాలు చేస్తారు. నాపట్ల శ్రద్ధ గాని, పలపూర్ణమైన

జ్ఞానం గాని లేకుండావుండే అధములకు బ్రహ్మవిద్య అనబడే వివిధరూపధారణి (అనేక రూపాలు ధలించేబి) పరమానందాన్ని ప్రసాదించే నన్ను అర్థంచడం అంటే అపొత్తునికి (అర్థాత్ లేని వాడికి, తగిని వాడికి) సాందర్భపతిని కన్యాదానం చేయడమే. అటువంటి పనిని చేయవద్దు.”

“ఓ! బ్రహ్మజ్ఞులారా! నన్ను అర్థాత్ లేనివాడికి యచ్చినట్లయితే నాకు, మీకు శ్రేయస్తు కాదు. గుణవంతుడిని నించించేవారు కుటీలమైన (సంకుచితమైన) స్వభావం కలవారు, ఇంతియనిర్ఘాం లేనివారు, నమ్రత లేనివారు, గురువు యందు శ్రద్ధ లేనివారు, అటువంటి అధములకు నన్ను అర్థంచకండి. శమ దమాది గుణాలు కలవాలకే నన్ను ఉపదేశించండి. మీరు నన్ను రహస్యంగా వుంచండి.

అర్థాత్ కలవాడికి నన్ను అర్థంచండి. నేను మీకు కామధేనువులాగా, మీ మనసులోని కోలకలన్నింటిని తీరుస్తాను. మీరు గుణహీనుడికి నన్ను ఉపదేశించినట్లయితే పలాలే ఇష్టలేని లత లాగ వుంటాను. వంధ్యత్వాన్ని (గొడ్డాలు) పాంచి మీకు గాని వారికి గాని ఎటువంటి ఫలాల్ని

ప్రసాదించను.”

శీల్|| వేదాంతే పరమం గుహ్యం

పురాకల్పే ప్రచోదితమ్||

నాఱిప్రశాస్తాయ దాతవ్యం

నా పుత్రాయ తిష్ఠోయ వా పునః||

— అని శ్రైతాశ్వతరోపనిషత్తు చెబుతోంబి.

భావం : ఉపనిషత్తులలో పరమ పురుషార్థముగా చెప్పబడిన అతి రహస్యము, కల్పము మొదట్లో బ్రహ్మ ఉపదేశించిన బ్రహ్మవిద్యను ప్రశాంత చిత్తములేని శిష్ముడికి గాని, కుమారుడికి గాని ఉపదేశించకూడదు.

ప్రశాంతచిత్తుడు : దర్శము మొ||న దీషాలు శమించినవాడు శాంత చిత్తుడు. దర్శాదులు అంటే (దర్శము మొ||నవంటే)-- దర్శము (గర్వము), ఇష్ట (కోలిక), ద్వేషము, సుఖము, దుఃఖము, కామము, క్రోధము, లోభము, మోహము, హర్షము, అసూయ, అహంకారము, నింద, గర్వము, మత్స్యరము (ఈర్ష్య), దంభము (కపటుత్వము) మొ||నవి.

వేరేవాడిని తిరస్కరించడం మొ||న వాటిపట్ల దృఢమైన భావం కలిగి వుండటం ‘చద్భుతము’: ధనము మొ||న వాటి పట్ల అభిలాష ‘ఇచ్ఛ’ : శత్రువులు మొ||న వాలిని చంపాలనే భావము ‘ద్వేషము’ : అనుకూలాలైన ధనము మొ||నవి అభించకపోవడంచేత కలిగే బుట్టి యొక్క అస్పస్తత (అనారోగ్యము) ‘ధుఃఖము’ : స్త్రీ మొ||న వాటియందు అభిలాష ‘కామము’ : మనము అభిలషించిన (కోరుకున్న) పదార్థము విషయములో కలిగిన దెబ్బ (విషువుతము) వలన బుట్టికి కలిగే క్రోధయే ‘క్రోధము’ : లభించిన ధనాన్ని ఇచ్చే (దూరం చేసుకునే) ఉద్దేశము లేకపోవడమే ‘లోభము’ : దుఃఖము కలిగించే పదార్థాల పట్ల అవి సుఖము కలుగజేస్తాయనే భావమే ‘మోహము’ : చిత్తములో వున్న సుఖాన్ని అభివ్యక్తం చేసే (వ్యక్తం చేసే) ముఖం వికసించడం మొ||న వాటికి కారణభూతమైన చిత్త వృత్తే ‘హర్షము’ : ఇతరుల గుణాలలో దీషాలను ఆపాదించే (ఆరోపించే) బుట్టి ‘అసూయ’ : శలీరము, ఇంబియాల పట్ల నేను, నావి అనే ఆత్మతత్త్వ భ్రమే ‘అహంకారము’ : ఇతరులను దూషించడం ‘నింద’ : ఇతరుల కంటే నేను గొప్పవాడినని

భావించడం ‘గద్భము’ : విద్య, ధనము మొ||న వాటిని ఇతరులతో సమానంగా పొందాలనుకోవడం ‘మత్స్యరము’ : ఇతరుల ఎదుట తన జప ధ్యానాదులను ప్రదల్చించడం ‘దంభము’ :

ఈ విధాలైన దీషాలు లేనివాడు ప్రశాంతచిత్తుడు. ఈ పైన చెప్పిన దర్శము మొ||న దీషాలు వున్నవాడు జ్ఞాన సంపాదనకు అర్పిడు కాడు. భగవాన్నితలో చెప్పిన ప్రకారము అనురర్థసు సంపదలను విఫిచిపెట్టి, దైవిసంపదను అలవర్షుకున్నవాడే ప్రశాంతచిత్తుడు.

ఈ విషయంలో ప్రశ్నాపనిషత్తులో ఇలా చెప్పబడి వుంది:-

పిప్పులాదుడు అనే పేరుగల ముని దగ్గరకు భరద్వాజుడు మొ||న బుమలు ఆరుగురు చేతిలో సమిధలు పట్టుకొని వెళ్లారు. వాలిని పిప్పులాదుడు “మీరెందుకు ఇలా వచ్చారు?” అని అడిగాడు. “మేము బ్రహ్మవిద్యను నేర్చుకోవడానికి వచ్చాము” అని వారు సమాధానమిచ్చారు.

అప్పుడు పిప్పులాదుడు ఇలా అన్నాడు: “బ్రహ్మవిద్య ఇలా లభించదు. మీరు ఒక సంవత్సరం పాటు నా దగ్గరే వుండండి. తర్వాత చెబుతాను.”

ఆయన వాలిని ఒక సంవత్సరం పాటు తన దగ్గర పుంచుకోవడంలోని ఉద్దేశము వాలి అర్పాతను తెలుసుకోవడమే!

బ్రహ్మవిద్య రహస్యంగా వుంచబడేది. అభికారియే (అర్పాత వున్నవాడే) దానిని పొందేవాడు, ఆచలించేవాడు కూడా!

అనంధికాలిక అల్పించిన బ్రహ్మవిద్య నిష్పలము

బ్రహ్మవిద్య ప్రస్తుతము నాటక స్థాయికి చేలంది. మహోరాజు హలిశ్వంద్రుడు సత్యం కోసం రాజ్యము మొ||న వాటిని త్యజించి (విఫిచి) ఎన్నో కష్టాలను భలించారు. ఈ విషయం యిప్పుడు నాటకం ద్వారా చూపబడుతున్నది. హలిశ్వంద్రుడిగా నాటకంలో పాత్ర ధలించినవాడు రోజంతా ఎన్నో అబద్ధాలు చెబుతాడు. కానీ నాటకంలో మాత్రము సత్యవుతము అవలంబించేవాడిగా అభినయస్తాడు. ప్రజలు హలిశ్వంద్రుడి గొంతు చాలా బాగుంది. చంద్రమతి ఎంత అందంగా వుందో దృశ్యాలు ఎంతో బాగున్నాయి’ అని ప్రశంసిస్తారు. అలాగే మాలాంటిపారు కొంతమంది

ఉపన్యాసాలు చెప్పేటప్పుడు ప్రజలు నాటకాలకు వెళ్లినట్లే భార్యాపిల్లలతో సహా వెళతారు. ఉపన్యాసాలు వింటారు. కానీ సత్యం యొక్క తత్వాన్ని ర్ఘాంచగలిగే సామర్థ్యము కలుగదు. ‘ఉపన్యాసము బాగుంది. ఉపన్యాసకులు గొప్పవిద్యాంసులు’ అని అనేక విధాలుగా పాగిడి సంతోషిస్తారు. ప్రజలు మొదటగా ఒక నాటక కంపేసీని బాగా పాగుడుతారు. తరువాత రెండవ నాటక కంపేసీని దానికి మించి పాగుడుతారు. మూడవ నాటక కంపేసీని పై రెండింటి కంటే ఎక్కువగా కీర్తిస్తారు. అదేవిధంగా ఒక ఉపన్యాసకుడిని ‘వ్యాకరణ పండితుడు’ అంటారు. మరొక ఉపన్యాసకుడిని ‘మొదటి వాడికంటే తర్వాతిలో (Logical లో) దిట్ట’ అని ప్రశంసిస్తారు. మూడవ వక్త యొక్క ఉపన్యాస ధీరణి పై ఇద్దలి కంటే ఉన్నతమైనదని పాగుడుతారు. శృతి, స్ఫురులస్తు అతనికి కంరస్తాలని అంటారు. ఇలా నటీనటులను పాగిడినట్లు ఉపన్యాసకులను కూడా పాగిడి, టికెట్లు కొనినట్లుగానే కానుకలను కూడా ఇస్తారు.

ఈ విధంగా చెప్పిన, వినిన ఉపన్యాస సారాంశాన్ని ఆచరణలో పెట్టడానికి వినేవాడు గాని, చెప్పేవాడు గాని ఎవరూ ప్రయత్నించరు. ఈ విషయాన్ని గమనించిన మహాపురుషులు ఉపదేశం చేయరు. ఎందుకంటే అనధికారికి (అర్పుత లేనివాడికి) బ్రహ్మవిద్యను ఉపదేశించినట్లయితే చవిటి నేలలో వేసిన విత్తనం లాగా వ్యాధమవుతుంది. అర్పుతలేని శ్రీత (వినేవాడు) కూడా బ్రహ్మవిద్యను ఆచలించకపోవడం వల్ల దీపం పాందుతాడు. ఆత్మజ్ఞానానికి సంబంధించిన మోహం వల్ల మలినమయ్యే అంతస్కరణను కలిగివుండగానే కర్మను, ఉపన్యాసాన్ని త్యజిస్తాడు. కాబట్టి మహాపురుషులు వివేకము మొందన సాధన సంపత్తి కలవారికి మాత్రమే బ్రహ్మవిద్యను ఉపదేశిస్తారు. ఇక మిగిలిన సామాన్య ప్రజాసీకానికి నిష్టమకర్మ, ఉపాసన, భగవంతుని అస్తిత్వము(ఉనికి)ను భోధించే ధర్మాలు మొందని బోధిస్తారు.

బ్రహ్మవిద్యను అనధికారికి (అర్పుత లేనివాడికి) ఉపదేశించడం వల్ల కలిగే దీపాన్ని వేదవ్యాస మహార్థ ఇలా చెప్పాడు—

శ్లో|| అజ్ఞస్తోర్పుభుద్ధస్య
సర్వం బ్రహ్మతి యో వదేత్తి
మహశిరయజాలేషు
స తేన వినియోజితః॥

భావం : అజ్ఞానికి, అల్పజ్ఞానికి (జ్ఞానము తక్కువగా వున్నవాడికి) సర్వము బ్రహ్మమే అని ఉపదేశించేవాడు అంతులేని నరకబాధలను పాందుతాడు.

ఒక నగరంలో ఒక సన్యాసి చతుర్మాస్యాలు చేశాడు. చతుర్మాస్యాలు నాలుగు నెలలూ వేదాంత ఉపన్యాసాలు చేశాడు. ఒక నిష్ఠ కలిగిన బ్రాహ్మణుడి భార్య 4 నెలలుగా ఆ ఉపన్యాసాలను విన్నది. ఆమె నాలుగు మహావాక్యాల అర్థాన్ని విని, వాటి అంతర్మార్థము తెలుసుకోలేక బయటకు కనిపించే అర్థాన్ని మాత్రమే ర్ఘాంచి ‘అహం బ్రహ్మస్తిస్తి’ అయిపోయింది. తరువాత ఒక రోజున ఆమె వంట చేసి వైశ్వదేవము చేయకుండానే భోజనానికి కూర్చుంది. అప్పడామె భర్త ఆమెని యిలా అడిగాడు : వైశ్వదేవం చేయకుండానే నువ్వు భోజనం ఎలా చేస్తావు?

ఆమె భోజనం చేస్తానే ఇలా సమాధానం చెప్పించి:-

శ్లో|| అహం వైశ్వదేవరో భూతష్టః
ప్రాణించం దేహమాత్రితః
ప్రాణాపాన సమాయుతః
పచామ్యస్యం చతుర్మాస్యమో॥

భావం : నేను జరుగిన రూపంలో ప్రాణుల శరీరంలో వుండి ప్రాణ, అపోన వాయువులతో కలిసి భక్ష, భోజ్య, లేప్య, చోప్యములనే నాలుగు రకాల ఆహార పదార్థాలను జీర్ణింపచేస్తాను.

ఇది విని భర్త పాయ్యలో మండుతున్న కట్టెను తెచ్చి ఆమె శరీరాన్ని అంటించబోయాడు. భార్య ‘మొర్లో’ అని దూరంగా పాలిపోయింది. అది చూసి భర్త ఇలా చెప్పాడు—

శ్లో|| దైనం థిందంతి శస్త్రశి,
నైనం దహతి పావకః
న చైనం క్లేదయంత్యాపోర
న శోషయతి మారుతః॥

భావం : ఈ ఆత్మను శస్త్రాలు చేచించలేవు. అగ్ని మండించలేదు. నీరు తడపలేదు. గాలి ఆర్పలేదు.

తాత్పర్యమేమిటంటే అర్పుత లేని శ్రీతకు చెప్పిన ఉపదేశము విపరీత పరిణామాలకు దారితీస్తుంది.

కాబట్టి మహాత్ములు ఉపన్యాసాలకు దూరంగా వుంటారు. ఏమైనా చెప్పినా మామూలు ధీరణిలోనే మాట్లాడుతారు.

ధర్మానికి పునాది సీతి. పునాది లేనిదే ఇల్లు నిలువనట్లుగానే సీతి లేనిదే ధర్మము నిలవడు. శ్రీ సరయుదాస స్వామివారు, శ్రీ జానకిదాస స్వామివారు అద్యైత నిషోపరులైనా ప్రజలకు సామాన్య సీతి మార్గాన్నే బోధించారు. సత్యం పలకండి, సత్యమార్గంలో నడవండి' మొదలైన ఉపదేశాలు చేశారు. ఈ ఇద్దరు మహాత్మల ప్రభావము వల్ల ఆక్కడి వాతావరణం సాత్మీకంగాను, సౌమ్యంగాను, శాంతంగానూ వుండేటి. మాయ యొక్క ప్రభావము ఆక్కడ ప్రవేశించేటి కాదు. కానుకలు, పూజలు సంగతి పక్కన పెట్టండి; పూలు, పండ్లు సమర్థించడానికి కూడా అనుమతి లేదు. ఇటువంటి మహాపురుషుల తరువాత వారికి మరాలు, ఆత్మమాలు శిష్యప్రశ్నిమ్యులు ఎలా వుంటారు?

నిర్మణ ఉపాసన మొదలుపెట్టడానికి ఉపాయము

‘అహం బ్రహ్మస్తి’ అనేటి అఖేదోపాసన వాక్యము. అనభికారి ఈ వాక్యాన్ని విని ఉపాసనను వచిలివేస్తాడు. ‘నేనే బ్రహ్మస్తి’, మరి ఎవలని విమర్శించాలి? నా స్వరూపంలో మూడు కాలాలలోనూ బంధ మోక్షాలు గాని, పాపపుణ్యాలు గానీ లేపు. ఇలా పలుకుతూ ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తిస్తాడు. కనుకనే మీరు మొదట నిష్ఠామకర్మ, సరుణబ్రహ్మ ఉపాసన మొ॥నవి ఆచలించి అధికారాన్ని అర్థాత్తను పొందండి. ఆ తర్వాత మీరు నిర్మణ ఉపాసన చేయగలుగుతారు.

రాఘవ : అటి అయినా మా ప్రారభంలో వుంటేనే కదా జిలగేటి?

పురుషార్థం ద్వారా ప్రారభంలో మార్పు సంభవము

స్వా॥ని॥ : ఒక బ్రాహ్మణుడు వుండేవాడు. అతనికి భగవంతుని పొందాలని తీవ్రమైన కీర్తిక కలగడం వల్ల భార్యకు నచ్చజెప్పి అడవుల్లోకి వెళ్లిపోయాడు. ఆక్కడ అతడు ఒక మర్మచెట్టు కింద భజన చేయడానికి కూర్చున్నాడు. నారదుడు ఆ మార్గంలో వెళ్లు ఆ బ్రాహ్మణుని దగ్గరకు వచ్చాడు. ఆ బ్రాహ్మణుడు ఆయనను సేవించి, “మీరు ఎవరు?” అని అడిగాడు.

నారదుడు : నేను ఒక చీట వుండని వాడిని, నారదుడిని. మూడు లోకాలలోనూ సంచలిస్తుంటాను.

బ్రాహ్మణుడు : మహాబాగ్యము. మీరు వైకుంఠానికి వెళ్లినప్పుడు స్వామివారిని నాయందు దయచూపి ఎప్పుడు నాకు దర్శనము ఇవ్వదలచారో కనుకోండి. మళ్ళీ మీరు ఎప్పుడు వస్తారు?

నారదుడు : నేను రేపే వెళ్లి ఎల్లుండి సమాధానం తెస్తాను.

నారదుడు వైకుంఠానికి వెళ్లి విష్ణుమూర్తిని ఆ బ్రాహ్మణుడు గులంచి అడిగాడు. విష్ణువు ‘అతడు దురదృష్టపుంతుడని అతడు కూర్చుని వున్న చెట్టుకు ఎన్ని ఆకులు వున్నాయో అన్ని జన్మలెత్తిన తర్వాత దర్శనం ఇస్తా’ నని చెప్పాడు. ఆ విషయాన్ని తిలిగి వచ్చి బ్రాహ్మణుడితో ఇలా అన్నాడు— “నాయనా సీవు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం ఇప్పుడు తెలుసుకోకపోవడం మంచిది.” కానీ ఆ బ్రాహ్మణుడు అందుకు ఒప్పుకోలేదు. ఎంతో పట్టుపట్టిన మీదట నారదుడు విషయం చెప్పాడు. అది విని బ్రాహ్మణుడు ఆనందంతో పొంగిపోయాడు. “ఆహో! ఎంత అదృష్టం! నాకు భగవంతుడు తప్పకుండా దర్శనం ఇస్తాడు అన్నమాట.”

అది చూచిన నారదుడు ఇలా అన్నాడు: ఓలి పిచ్చివాడా చాలా జన్మల తర్వాత కదా?

బ్రాహ్మణుడు : అయినా దర్శనం ఇవ్వడం తద్వం కదా!

ఇలా పలికి అతడు ఆనందంతో నాట్యం చేస్తూ ‘స్వామివారిని దల్చిస్తాను’, ‘స్వామివారిని దల్చిస్తాను’ అంటూ ఇంకా గంతులు వేయసాగాడు. ఆ విధంగా అతని చిత్తము భగవంతునియందు నిమగ్నమైంది. చిత్తవృత్తి పరమాత్మలో నిమగ్నం అవగానే అతనికి శ్రీమహావిష్ణువు దర్శనమైంది.

ఇది చూడగానే నారదుడికి ఎంతో ఆత్మర్యం కలిగింది ఆయన శ్రీమహావిష్ణువుతో ఇలా అన్నాడు:

“ఓ నల్లినివాడా! సీవు చాలా మోసగాడివి. ఇది ఏమిటి? నన్ను కూడా పడగొట్టావే. నిన్ననే ఆ చెట్టుకు ఆకులెన్ని వున్నాయో అన్ని జన్మలు ఎత్తితే గాని ఈ బ్రాహ్మణుడికి దర్శనం ఇవ్వనని చెప్పావు కదా ?”

భగవంతుడు : బ్రాహ్మణుడి ప్రారభం అలా వున్నది. కానీ భక్తి అనే తాటితో నన్ను కట్టడంతోనే నేను భక్తపరాధీనుడిని అయిపోతాను. అహం భక్తపరాధీనః (శ్రీమద్భాగవతము)

యోగ్యమైన పురుషార్థము చేత ప్రారభాన్ని నివృత్తి చెందించాలి. కాబట్టి మీరు భగవంతుని ప్రేమించండి. మాయాపదార్థాల పట్ల ప్రేమను విడిచిపెట్టండి.

- సశేషం

బుద్ధ ధర్మ హృదయము

(గత సంచిక తరువాయి)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 3

I. కాయానుపశ్యనము లేక శరీరధ్యానము

6. స్వశరాన ధ్యానాలు: ఈ ధ్యానానికపురమైన విషయాలు యెప్పుడో ఒకప్పుడు ప్రత్యేకంగా చూడసాధ్యమైనవే. అట్టి అవకాశం కలుగక పోయినప్పటికీ తామే స్పష్టంగా భావించవచ్చు. ఈ సాధనలో వివిధ స్థాయిలలో కూడిన మృత కళ్ళెబరాలను ధ్యానించాలి. ఇంటియలోలురైన వాలకి, భూంతిని తొలగించడానికి యి ధ్యానం వల్ల కలిగే జుగుపు తోడ్పడగలదు. అంతేకాక దేహమశాశ్వతం అన్న సత్యాన్ని కూడా యి ధ్యానం హృదయగతం చేస్తుంది. ఈ ధ్యానం యితరుల శరీరాలకేగాక యేనాట్లికొనా ఆ స్థితి (తన శరీరానికి కూడా) తప్పదని గుర్తించి వ్యామోహాన్ని విడునాడతాడు.

రేపో మాపో పక్కలకు, పురుగులకు, నాలుగు భూతాలుగా మార్పు చెందనును దేహం తనబి అనే భూంతిని పెంచుకోవడం యెంతటి అవివేకమో తెలియగలదు.

శరీరం తాను కాదని వ్యక్తిత్వ రహితమని తెలియడం వలన తాదాత్మము, మోహము తగ్గుతాయి.

ప్రాచీనకాలంలో యి ధ్యానానికి తగిన వస్తువులు (ముతకళేబరాలు, ఆస్తిపంజరాలు) చూడనవకాశముండేది. ఈనాడు యుద్ధ రంగాలలోను, ఆస్పత్రులలోను, వైద్య విద్యాలయాలలోను చూడవచ్చును.

ఈ శాశ్వరక ధ్యానాలన్నీ కొంత కేవలశద్ధ సాధనకు, కొంత శుద్ధ అవగాహన సాధనకు చెందుతాయి.

ఇవన్నీ శరీరముపట్ల వైరాగ్యాన్ని కల్గిస్తాయి. కారణం శరీరం యొక్క యదార్థ తత్త్వాన్ని తెలియపరుస్తాయి. ఈ వైరాగ్యం విషయ వాంఛల పైననిర్మహితాన్ని స్వేచ్ఛను యిస్తాయి. శరీరాన్ని ప్రతీపానాలతో శుష్ణింపచేయనక్కరలేకుండా వైరాగ్యాన్ని పెంపాంచింపటమే యి సాధనలోగల వైశిష్ట్యము. అటు యింద్రియ లోలత్వానికి, యటు శరీరాన్ని శుష్ణింపచేయటానికి మధ్యమార్గము స్ఫురి శద్ధ సాధన. ఈ దుఃఖ బాధ నివృత్తి సాధనలో శరీరం తేలిక అవుతుంది. రోగాదులు ప్రాణించినపుడు కూడ మనసు నిర్మించి వుంటాయి.

II. భావోద్రేకాల గూర్చిన ధ్యానము (వేదనాను పశ్యనము)

వేదన అను పాణి పదానికి శాశ్వరకము, మానసికము అయిన సుఖ, అసుఖ, తట్టస్థభావాలు అని అర్థం. ఏ యింద్రియానుభూతికొనా ప్రథమంగా కలిగేబి శాశ్వరక, మానసిక ప్రతిక్రియభావం. మనోజయాన్ని పొందేవారు దీని పట్ల ప్రత్యేక శద్ధను వహించాలి. భావానికి ప్రధానమైన

కారణం యింద్రియానుభవమనీ, భావం కోఱకకు కారణమని, దాని ధ్యారా తృప్తికు (కోఱకవలన కలిగిన ఆవేదన ని తృప్తి అంటారు) కారణమని చెప్పబడింది.

కనుక దుఃఖోత్పత్తికిబి మూలకారణం. అందుకే దుఃఖ నివారణలో యాబి ప్రథమస్తానాన్ని ఆక్రమిస్తుంది.

జంబ్రియానుభూతి కలిగినపుడు మనస్సును భావాన్ని పొందే దశలో నిలిపి దానిని కేవలశ్రద్ధకు గురిచేసే తృష్ణాదులు నిపారణోతాయి. అంతఃకరణ తృష్ణాదులను పొందక యింబ్రియానుభూతి సుఖం, అసుఖం తట్టస్థమని గుర్తుంచడంలో నిలిచి పోతుంది. ఆ దశలో అంతవరకు సాధించబడిన శుద్ధ అవగాహన ఆ వస్తువుపట్ల సరైన వైఫలిని నిలుపుతుంది. దాని యదార్థ తత్త్వ అవగాహన ద్వారా - అంతేకాక కేవలశ్రద్ధ ద్వారా భావం మరొక కారణాన్ని ఆక్రమించుకొని ఉత్సత్తి అవుతుందని క్రమంగ నశించి మరొక భావానికి తావిస్తుందని గుర్తుంచినపుడు ఆ భావ ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోసహసరంలేదని అలా కొట్టుకుపోతే దుఃఖారణం చోటు చేసుకుంటుందని ప్రత్యక్షంగా సాధకుడు గుర్తుస్తాడు.

క్రమబద్ధమైన స్ఫూతి సాధనలో సాధకుడు శారీరక ధ్యానాలను సాధించటంలో సాలభ్యాన్ని సాధించినపుడు గురువు అతనిని ఆ సాధనవట్ల తనలో కలిగే తృప్తి, అసంతృప్తి అనే భావాలపై దృష్టిని కేంద్రీకించమని చెప్పాడు. గురువులేకుండా సాధన చేసేవాళ్ళు కూడ అలానే చేయవచ్చు.

ఈ తృప్తి, అసంతృప్తులు కేవలం భావాలు మాత్రమే కాక, అంతకంటే విశేషమైనవి కాని కేవలశ్రద్ధకు గురిచేసినపుడు వాటిలోని వ్యక్తిగతాంశాలు, వాటిలోగల తాదాత్మం తొలగిపోతాయి. కేవలం సుఖ అసుఖాది అనుభూతులుగా మాత్రమే గుర్తుంచబడతాయి. కనుక సాధకుని యేలక్ష్యం వైపునుండి ప్రక్కకు తోసివెయ్యజాలవు.

జీవితంలో యా భావాలు ప్రబలంగా కలవాలిని భావోద్రేక స్వభావులు అంటాము. అట్టివారు సుఖాది భావాలలో తిలగితిలగి ఉద్రేక పూర్వకంగా నిమగ్నులై వాటికి తగసంతటి ప్రాధాన్యాన్నిస్తారు. అందువల్ల పరిస్థితి ఉన్నదానికంటే యొక్కవగ కనుపించి తీవ్రమైన ప్రతిక్రియను వాలిలో కల్గిస్తుంది. ఇటి పొంగడం కావచ్చు, కుంగడం కావచ్చు, అతిగా విలువ నివ్వడం కావచ్చు, చులకన చేయడం కావచ్చు, వీటిలో స్వాధీనం తప్పుతుంది. క్రమంగా యదే వారి స్వభావంగా మారుతుంది. తదనుశృతమైన బంధాలు కలుగుతాయి. తాను అతిగా విలువకట్టిన వస్తువు విలువ లేనిదని తెలిసినపుడు నిరుత్సాహము, పరిస్థితి ఉన్నదానికంటే ప్రమాదకరంగా

తోచినపుడు అతిభయము, తప్పిరుద్ధమైనపుడు మితిమీలన అలక్ష్యము లాంటివి కలుగుతాయి. సాధారణంగా ప్రజలు యిది నా ప్రాణం అని, యిది నాకు మృత్యుతుల్యమని అనటం వింటుంటాం. స్ఫూతి సాధకుడు అవే అనుభవాలను యిబిగూడ ఒక ముఖ్యమైన భావమే అనిగాని, యిబికూడ ఒక అనుభవం మాత్రమే అనుకుంటాడు. భీనివలన మనస్సైర్యము, శాంతి కలుగుతాయి. అట్టివానిని విషమ పరిస్థితులు కూడా చలింపజేయలేవు.

అదుపు తప్పిన భావాలు వస్తువులకు, వ్యక్తులకు అతిగా విలువనాపాచించేలా చేస్తాయి. ఆ విలువలు అవాస్తవమని, అనుచితమని కూడ తెలియనియ్యావు. ఆ విషయాలు మరొక వైఫలి లేక దృష్టి కలిగియుండడం సముచితమేనని తెలియక సాటివాలి భావాలను అలక్ష్యం చెయ్యడంగాని, గాయపరచడం గాని జరుగుతుంది. సామాన్యంగ ఆ సాటివాలి స్థితి గూడ అలానే వుంటుంది. కనుక జీవితంలో సంఘర్షణ తప్పదు. అట్టి స్థితిలో సమ్యక్ స్ఫూతి సాధన భావాలను గూడ నిల్చిప్పంగా గుర్తుంచడం నేన్న సాటివాలి భావాలను గూడ సహానంతో గౌరవంతో అవగాహన చేసుకొనేలా చేసి సంఘర్షణలను నివారిస్తుంది.

అప్పుడే ఉత్సవమైన భావాన్ని సుఖము, అసుఖము, తట్టస్థము అని మాత్రమే మొదట స్కిలించాము అని మూల సూత్రం చెబుతుంది. తఱువాత దానికి ఆ భావము ప్రాపంచికమైనదో, అతీతమైనదోన్న లక్షణాన్ని కూడా గుర్తుంచామని చెబుతుంది. ఇలా నిల్చిప్పంగా గుర్తుంచే సాధన మన భావాలను పరిశుద్ధం చేసి ఉత్తమ భావాలను పెంచి ఆధమభావాలను నివారిస్తుంది. ఈ పద్ధతి- భావం యొక్క యదార్థత్వాన్ని నిల్చిప్పంగ గమనించడం -- భావాలను ప్రతికూల భావాలతో (అంటే వ్యామోహాన్ని అసహ్యభావంతో) ప్రతిష్టుచీంచే పద్ధతికంటే మెరుగైనది. భావోద్రేకాలలో మునిగి తేలేవారు కేవలం శాస్త్రాలో, పెద్దలో చెప్పిన సిద్ధాంతాల సహాయంతో తమలోని భావాలను మార్చుకోజాలరు. స్ఫూతిసాధనలో తమకు కలిగిన భావాలత్వాన్ని తామే స్వయంగ గుర్తుంచటం జరుగుతుంది గనుక నిస్పంతయముగ స్వానుభవమే వారి భావాలలోగల వైపుమ్మాన్ని గమనించగలదు. భావాల విషయమేగాక భావోద్రేకాల విషయంగూడ యింతే.

- సచేషం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 3

విద్యాభ్యాసం

(గత సంచిక తరువాయా)

Kొశాల విద్యార్థిగా ఆయన జీవితం చాలా విలక్షణంగా వుండేది. కేవలం ఆయన బాహ్య వేష భాషలు, నడవడిక మాత్రమే కాదు, ఆయన ఆలోచనావైఖలి కూడా ఎంతో నిర్మిషంగా వుండి జీవిత విలువల్ని ఎంతో ఉన్నత ప్రమాణాలతో దర్శింపజేస్తూ వుండేది. అందులి పిల్లలవలె భరద్వాజగారు జీవనోపాధి సంపాదించేందుకు మాత్రమే విద్యను అభ్యసించటం కింసం కళాశాలలో చేరలేదు. అప్పటి వరకు శ్రీ అనంతాచార్య తమ పిల్లలను ఏ విద్యలయాలకూ పంపక తామే గురువై వారికి విద్యను బోధించారు. అంతేకాదు ఇతర పిల్లల సాంగత్యంలో బయటి ప్రపంచపు కాలుష్యాలేవీ స్వచ్ఛమైన తమ పిల్లల మనస్సులకు అంటకూడదనే ఉద్దేశంతో ఆడుకునేందుకు కూడా యితర పిల్లలతో కలువసీయక తమ సలుగురు పిల్లలే వాళ్ళకు వాళ్ళ ఆడుకునేలాగా ప్రోత్సహించారు. బాహ్య ప్రపంచంలోకి ఆడుగుపెట్టి కళాశాలలో చేలన భరద్వాజగారు కేవలం విద్యలనే కాదు, బాహ్య ప్రపంచపు తీరు తెన్నులు, లోకం పోకడలు, నేటి యువకుల ఆలోచనా వైఖలులు అన్ని అవగతం చేసుకున్నారు. దిగ్జాలపోయిన మానవ విలువలపై, ముఖ్యంగా పతనమౌతున్న ఆధునిక యువతపై ఆయనకు తీవ్ర పలితాపం, వారు ఎలా ఉద్ధరింపబడతారా అన్న ఆవేదన, వారి ఉన్నతికి తాను ఎలా ఉపకరించగలనా? అన్న ఆలోచన ఆయన హృదయంలో జినించి, భవిష్యత్తులో లోకోద్ధరణ అనే సంకల్పం పుష్టించి, పలించేందుకు అప్పుడే

అంకురార్పణ జలగిందని చెప్పవచ్చు.

భరద్వాజగాలకి నాటి సామూజిక పరిస్థితులపై తీవ్ర వ్యతిరేకత వుండటం వలన ఆ విషయాల గులంచి సాటివారితో సాగే చర్చలలో కూడా కొంత కరకుదనం తొంగిచూసేది. విద్యార్థుల వింత పోకడలకు ఆయన స్పందన తీవ్రంగా వుండేది. అందుకు కొన్ని ఉదాహరణలు -

సాటి విద్యార్థులతో విలాసాలలో కలువక ఎప్పుడూ చదువుపై దృష్టి నిగించే భరద్వాజగారు తీటి విద్యార్థులకు చాలా అమాయకుడిలాగా కన్సించేవారు. “ఎప్పుడూ చదువేనా? లైఫ్ ని ఎంజాయ్ చెయ్యటం కూడా చేతకావాలి” అంటూ ఆయనని ఎగతాళి చేస్తుండే సాటి విద్యార్థులకు, “విద్యాలయాలు పున్నది విద్యను నేర్చించటానికి. విద్యాలయాల్లో చేరేది విద్య నబ్యసించటానికి. అంతేకాసీ విద్యాలయాలంటే విలాస మంచిరాలు కాదు, షాఫ్ట్వర్ సెంటర్లు అంతకంటే కాదు. నేను ఎందుకు వచ్చానో ఆ పని నెరవేర్చుకొనటమే నాకు యిష్టం. అంతకుమించి వేరే కాలక్షేపాలు నాకనవసరం” అంటూ విష్టర్గా సమాధానం యిచ్చారు.

ఉపనయన సమయంలో స్నేహితులు, “నువ్వు యిప్పుడు గుండు చేయించుకొని పంచశిఖలు పెట్టించుకోవలసి పుంటుంది, అలా పంచశిఖలతో కాలేజీకి వెళ్తే అందరూ ఎగతాళి చేస్తారు” అన్నారు. “ఎవరేమనుకున్నా నాకు లెక్కలేదు” అని చెప్పి ఉపనయనంలో గుండు చేయించుకుని, పంచశిఖలతోనే కాలేజీకి వెళ్చారు భరద్వాజగారు. కాలేజీలో

విద్యార్థులంతా భరద్వాజగాలిని చూసి నవ్వడము, కామెంట్స్ చేయడము మొదటిట్టరు. వారి కామెంట్స్ కి ఏమాత్రం చలించని భరద్వాజగారు, “తలలో ఏమీ లేనివాడికి తలపైన జుట్టు ప్రధానం. తలలో కావాల్సినది పున్నవాడికి జుట్టు వున్నా, లేకపోయినా ఒక్కటే!” అన్నారు. ఈ సమాధానం విని నవ్వుతున్న కుర్రాళ్ళు అవాక్కయ్యారు.

ఒకరిఋజు కాలేజీలో భరద్వాజగారు క్లాసురూప్ లో అందరు విద్యార్థులతో పాటు కూర్చునివున్నారు. ఫిజిక్స్ క్లాస్ జరుగుతున్నది. భరద్వాజగారు ఎటో చూస్తూ పరధ్యానంగా వుండి, పారంమీద దృష్టి పెట్టడంలేదని అనిపించించి లెక్షరర్ కి. వెంటనే భరద్వాజగాలిని లేపి, “నువ్వు సలగ్గా పారం వినటంలేదు” అన్నారు. “లేదు, నేను పారం వింటున్నాను” అన్నారు భరద్వాజగారు. “అయితే, వచ్చి బోర్డుపై ప్రాభుమ్ ప్రాసి సాల్ట్ (Solve) చేయి” అన్నారు లెక్షరర్. భరద్వాజగారు లేచి వెళ్లి, బోర్డుపై ప్రాభుమ్ సాల్ట్ చేసి తర్వాత లెక్షరర్ ఏ విధంగా అయితే ప్రాభుమ్ కింద గీత గీస్తాడో అదే విధంగా గీత గీచి “understand? (అర్థమైందా?)” అన్నారు.

ఇంటర్ చబివేటప్పుడు కొన్ని సబ్జెక్ట్లో ఫెయిల్ అయిన భరద్వాజగారు తమ పైంట్స్ అందరినీ పాట్టికి పిలిచారు. “పాట్టి యివ్వటానికి కారణం ఏమిటి?” అని అడిగారు స్నేహితులు. “ఏమీ లేదురా. నేను యింటర్ ఫెయిలయ్యాను. ఆ సంతోష సమయంలో యా పాట్టి ఏర్పాటు చేశాను” అన్నారు. స్నేహితులంతా పకుపకా నవ్వారు. అందులో ఒక ప్రభుద్ధుడు చాలా ఎగతాలిగా, “ఓహో! చాలా బాగుంది! ఇంత గొప్ప సందర్భం మళ్ళీ వస్తుందా? తప్పకుండా పాట్టి యివ్వాలిందే మలి!” అన్నాడు. మరొక ఆకతాయి అతి తెలివిగా, “కాదా మలి? పానవుతే పాట్టి యివ్వట మేమిటి? అదేమన్నా సంతోష సమయమా? ఫెయిలపుతేనే పాట్టిలు చేసుకోవాలని ఏలి దగ్గరే నేర్చుకుండా!” అంటూ పగలబడి నవ్వడు. భరద్వాజగారు తాము కూడా నవ్వుతూ, “అవును మలి! మీలాంటి వాళ్ళకి పాసయ్యే అవకాశం ఎప్పుడో ఒకసాల వచ్చినట్టే, నాకు ఫెయిలయ్యే అవకాశం ఎప్పుడో ఒకసాల వస్తుంది. ఈ అపూర్వ అవకాశం మళ్ళీ రాదనే పుద్దేశంతోనే యా పాట్టి” అన్నారు. భరద్వాజగాలిని హేళన చేసిన ప్రభుద్ధుల ముఖాలు వెలవెలాపోయాయి.

యం.వి (M.A) చబివే రోజుల్లో వారి కుటుంబం ఎన్నో ఆర్థిక యిభ్వందులలో వున్నది. ఆ రోజుల్లో ఆయన కాళ్ళకు చెప్పులు కూడా లేకుండా, ఇస్తేలేని ఉత్సికిన చోక్కు, నిక్కరు

ధలించి కాలేజీకి వెళ్లేవారు. పుస్తకాలు కొనేందుకు డబ్బుల్లేక పోపటుంతో స్నేహితులు నిద్రపోయే సమయంలో తాము మేలుకొని, వారినుండి పుస్తకాలు తీసుకొని చదివేవారు. నోట్టులు కొనుక్కునే తాహాతు లేక పేపర్ల మీద నోట్టు రాసుకుని చదువుకుంటూ వుండేవారు. అటువంటి క్లిప్పు పరిస్థితులలో కూడా ఏ మాత్రం అధైర్యపడక, నిరాశ చెందక ఆ పరిస్థితులను ఎంతో ఛిర్పుతో ఎదుర్కొని విద్యాభ్యాసం కొనసాగించి, విజయం సాధించారు శ్రీ భరద్వాజగారు.

భరద్వాజగారు కాలేజీలో చబివే రోజుల్లో చాలామంది ఆడపిల్లలు భరద్వాజ గారంటే యిష్టపడేవారు. ఆయనతో మాట్లాడాలని, స్నేహం చేయాలనీ ప్రయత్నించేవారు. ఒకమ్మాయి “నేను నిన్నెంతగానో ప్రేమిస్తున్నాను. నీవు లేకుంటే బ్రతకలేను. నీవు నన్ను పెళ్లి చేసుకోవాలేతే నేను ఆత్మహాత్య చేసుకొని చచ్చిపోతాను” అని ప్రేమలేఖ ప్రాసించి. అది చూచిన భరద్వాజగారు ఆ అమ్మాయికి, “నేను నిన్ను పెళ్లి చేసుకోకుంటే నువ్వు ఆత్మహాత్య చేసుకుంటావో లేదో తెలియదు కానీ, నేను మాత్రం నిన్ను పెళ్లి చేసుకుంటే చనిపోయేబి ఖాయం. అలా చనిపోవటం నా కిష్టం లేదు” అని జవాబు ప్రాశారు. ఆ సమాధానానికి ఆ అమ్మాయి దెబ్బు తిన్నట్లుగా ఫీలయి, “వయస్సులో వున్న అందమైన అమ్మాయి ప్రేమించానని వస్తే తిరస్కరిస్తున్నావు. నీకు మగతనం లేదా?” అన్నది. ఆ మాటకు భరద్వాజగారు మలంత ఉత్సాహంగా నవ్వుతూ, “నాకు స్త్రీవ్యామోహం వుండేబి కానీ నిన్ను చూడగానే పూర్తిగా నశించిపోయింది” అన్నారు. ఆయన చెప్పిన యా సమాధానంలో ఆ అమ్మాయిని గులంచిన భవిష్యద్వాచి కూడా దాగి వుంది కాబోలు, ఆ తర్వాత ఆ అమ్మాయికి వివాహమైంది. కానీ కొళ్ళికాలానికి ఆమె భర్త మరణించాడు.

కాలేజీ చదువు ముగించి, పి.జి చేయాలని నిశ్చయించుకొన్న భరద్వాజగారు షైజార్ లోని ఆంద్ర విశ్వవిద్యాలయంలో చేరారు. హర్షవర్ధన్ హస్టలుకి వెళ్లినపుడు ఆ కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ గారు యితనికి రూమ్ యివ్వటానికి యిష్టపడక రూములు ఖాళీ లేవని అబద్ధం చెప్పారు. రూములు ఖాళీ అయ్యేంత పరకు బయట పరండా లోనే వుండగలనని, ఖాళీ అయిన తర్వాతనే రూము యిప్పించండనీ అన్నారు భరద్వాజగారు. ఆయన పట్టుదల, నిర్భయత్వం చూసిన ప్రిన్సిపాల్ గారు ఆయనికి రూము యిప్పించారు. ఆయన భయపడాలనే పుద్దేశంతో కొందరు తమాపాకు ఆయన గబిలో అస్తిపంజరాన్ని వుంచారు. కానీ

భరద్వాజిగారు ఏ మాత్రం భయపడక పోవడం చూసి అంతా ఆశ్చర్యపోయారు. మరీసాల భరద్వాజిగాలి వాకిలి వద్ద నాగుపొము ప్రవేశించి పడగ ఎత్తి నిలచించి. ఆయన బయటకు వెళ్ళే అవకాశమే లేదు. హాస్టల్ విద్యార్థులంతా రూము బయట నిలబడి ఏమీ చేయలేక చూస్తూ నిలబడ్డారు. అప్పుడు భరద్వాజిగారు తమ లుంగీ తీసి పాముపై విసరగానే అని పడగబించి తన పైన పడిన లుంగీ నుండి

బయటకు తప్పించుకొనటానికి ప్రయత్నించే సమయంలో భరద్వాజిగారు గధి నుండి బయటకు వచ్చేశారు. ఆయన సమయస్వరూపికి అంతా ఎంతో సంతోషించారు. ఆ రోజులలో ఆయన సాటి విద్యార్థులలో కూడా ‘ఒక మంచి విద్యార్థి’గా వారి అభిమానాన్ని చూరగించారు. ఆయన 1959వ సంవత్సరంలో వైజాగ్ ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంగ్లంలో పట్టభద్రుతైనారు.

అధ్యాయం - 4

ఉపనయనం

వాఁ శ్రీకి శోకపూర్ణిత హృదయం నుండి శ్లోకం జినించించి. అదే శ్రీ మద్రామాయణ మహాకావ్య రచనకు ఆరంభ గీతికగా ఆలపించబడింది. అదే విధంగా 1955వ సంవత్సరంలో శ్రీ భరద్వాజిగాలి జీవితంలో జలిగిన అత్యంత విషాదకర సంఘటన, కారణజన్మదైన ఆ మహాసీయుని జీవితం గొప్ప మలుపు తిరగడానికి కారణభూతమైంది. అవతార పురుషుడైన భరద్వాజిగాలి జీవిత లక్ష్మీన్ని నిర్దేశించటానికి నిమిత్తమాత్రమై ఆయనను లోకోద్ధరణకు అంకితం చేసి తమ తుబిశ్వాస వరకు ఆ లక్ష్మిసాధన పైపు పయనింపజేసిన ఆ దయసీయ ఘట్టం ఆయన జీవితంలో అత్యంత ప్రాధాన్యతను సంతలించుకొన్నది. సృష్టి విలాస క్రీడాకారుని సంకల్పానునుసరించి ఈ విషాద సన్మిహనం ద్వారా భరద్వాజిగాలి హృదయంలో ఆరంభమైన అంతర్మథనం, కొనసాగిన అన్వేషణ, అనంతరం జలిగిన అపూర్వ పరిణామాలు, అనాది నుండి నేటి వరకు సంభవించిన అనేకమంచి మహాసీయుల జీవిత ఘట్టాలలోవలనే ఆయన గత జీవితరూపు రేఖలను పూర్తిగా మార్చివేశాయి. యోగుల, మహాసీయుల, అవతార పురుషుల జీవన గమనాలను చాటిచెప్పే ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలోనే చాలిత్తాత్మకమైన ఆయన జీవితంలోని యి అద్భుత పరిణామాలు మానవ జీవితగమ్యమ్మి నిర్దేశిస్తూ లోకానికి ప్రబోధాత్మకాలై, స్వార్థిదాయకాలై విలసిల్లాయి.

అని భరద్వాజిగారు గుంటూరు హిందూ కాలేజీలో

యింటర్ చదివే రోజులు. కృష్ణమాచార్యులు గాలికి బ్యాతీయ పుత్రుడు భాస్కరాచార్య జన్మించాడు. తెల్లగా, బోర్డుగా, ఎంతో ముద్దుగా పున్న ఆ బాబు పదిహేనేండ్ల పిల్లలవాడైన భరద్వాజిగాలిని ఎంతగానో ఆకల్చించాడు. సుకుమారమైన శలీరంతో, బోసి నవ్వులొలికించే ఆ శిశువు చిన్నవాడైన భరద్వాజిగాలికి కబిలే బోమ్మలాగ కనిపించేవాడేమో, ఆయన ఆ జడ్డను ఎంతో ములిపెంగా ఎత్తుకు తిప్పుతూ, ముద్దులాడుతూ, ఆడిస్తూ, ఎప్పుడూ ఆ పిల్లవాడితోనే కాలం గడుపుతుండేవారు.

రెండు సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. ఈ రెండేళ్ళలో భరద్వాజిగాలికి బాబు పైనా, బాబుకు భరద్వాజిగాలిపైనా మమతానుబంధాలు గాఢంగా పెనవేసుకు పోయాయి. భాస్కరాచార్యకు భరద్వాజిగారే సర్వస్వం. ఆయనే లోకం. నిద్ర లేచించి మొదలు స్నానం చేయించటం, తల దువ్వటం, బట్టలు తొడగటం, టిఫిన్ తినిపించటం వంటి పనులన్నీ తనకు బాబాయిగారే చేయాలి. ఎప్పుడూ “బాబాయీ! బాబాయీ!” అంటూ ఆయన వెంటే తిరుగుతూ ఒక్కశణం కూడా బాబాయిని వదిలి పుండేవాడు కాదు భాస్కరాచార్య. రాత్రి నిధించే సమయంలో కూడా బాబాయి ప్రక్కనే పడుకొని ఆయన చెప్పే మాటలు, కథలు వింటూ నిద్ర పోయేవాడు. ఇక భరద్వాజిగాలికి బాబుతో గడపటాన్ని మించిన ఆనందం వేరొకటి లేనే లేదు. కాలేజీకి వెళ్ళిన సమయం తప్ప యింట్లో పున్నంతనేపు ఆయనికి భాస్కరాచార్య తోడిదే లోకం.

- సీషణ్టో

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి

జీవితం మరియు బోధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

డై ప్రోడ్యున్ లో అమ్మ భక్తులందలికీ తమ దర్శన భాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తున్నారని విని ధాకా, కలకత్తా యింకా యితర ప్రాంతాల నుండి అనేకమంచి భక్తులు డెప్రోడ్యున్ వచ్చి అమ్మ సన్నిఖిలో గడపసాగారు.

జ్యోతిష్ దాదా వుద్ధోగ విరమణ చేసి అమ్మ చెంతనే పుండసాగాడు. అమ్మను సేవించుకుంటూ యెంతో ఆనందంతో తన సాధన కొనసాగిస్తున్నాడు. అతని వేష భాషలలో కూడా చాలా మార్పు వచ్చింది. అతడు ఒక అంగవస్తుం మాత్రమే ధరిస్తూ, ఒంటిపై చొక్కు ధరించడం కూడా మానివేశాడు. చెప్పులు కూడా ధరించడం లేదు. అమ్మ క్రమక్రమంగా అతని సాధనలో నియమిస్తులు మరికొన్నింటిని విధించారు. వాటిలో ముఖ్యమైనది వారంలో ఒకరోజు జ్యోతిష్ దాదా కేవలం జిక్కాన్నం మాత్రమే భుజించాలన్న నియమం. జిక్కాన్నం లభించని రోజున రోజంతా వుపవసించి గడపాలని అమ్మ చెప్పారు.

లోగడ ధాకా లో ఒకరోజు అమ్మ గదిలో అమ్మతో పాటు జ్యోతిష్ దాదా, నందూ కూర్చోని వున్న సమయంలో అమ్మ వాలితో “మనం ముగ్గురం బ్రాహ్మణులం” అనడం జరిగింది. ఆ తర్వాత రమణాశ్రమంలో అమ్మ ఒక రోజున తన మెడలో వున్న యజ్ఞప్రవీతం జ్యోతిష్ దాదా మెడలో వేశారు. డెప్రోడ్యున్ లో అమ్మ జ్యోతిష్ దాదాను తన పుత్రునిగా ప్రకటించడం అందరిని బిర్మాంతులను చేసింది. అదెలా జరిగిందంటే- ఒకరోజు అమ్మ భక్తుల మధ్య కూర్చోని సంభాషిస్తున్నారు. వున్నట్టండి అమ్మ

“జ్యోతిష్ దాదా ను పిలవండి” అన్నారు. అతడు రాగానే అతనిని తన ప్రక్కనే కూర్చోబెట్టుకొని, భక్తులందలని చూస్తూ, “చూడండి! యితడు యెవరనుకుంటున్నారు? సాక్షాత్తు నా ధర్మపుత్రుడు!” అన్నారు. “మీరంతా యితనిని నా కన్న కుమారునిగా భావించాలి” అని కూడా అన్నారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ జ్యోతిష్ దాదా ను స్వయంగా తన పుత్రుడుగా ప్రకటించడం చూచి అందరూ అతని అదృష్టాన్ని యెంతగానో కొనియాడారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ మొదటి నుండి కూడా జ్యోతిష్ దాదాను తన పుత్రుని వలనే ఆదలించేవారు. ఆయన కూడా అమ్మతో కొంత స్వేచ్ఛగా వ్యవహరించేవాడు. అమ్మ అందరితో జ్యోతిష్ దాదాను తన ధర్మపుత్రుడుగా ప్రకటించినప్పటి నుండి అతని పట్ల భక్తుల భావం పూర్తిగా మాలిపోయింది. అందరూ అతనిని యెంతగానో ప్రేమిస్తూ, అభిమానిస్తూ అతనిని గౌరవించసాగారు. ప్రతి ఒకరూ ఆయనను ‘అన్నయ్యగారు’ అని పిలవటం మొదలుపెట్టారు.

డెప్రోడ్యున్ లో వుంటున్నప్పుడు అమ్మ జీవన విధానంలోనూ వేష భాషల లోను బాగా మార్పు వచ్చింది. అంచులు లేని పాడవైన చీరలను అమ్మ ధరించసాగారు. తలపై కొంగు కప్పుకోవటం పూర్తిగా మానేశారు. జాట్టును ముడి వేయకుండా వచిలేయడంతో యెంతో పాడవుగా వున్న జాట్టు వీపు పైన, భుజాలపైన నిండుగా వేలాడ సాగింది. ఒంటి నిండుగా ఒక పెద్ద దుష్టి కప్పుకుని తిరుగుతూ చూపరులకు ఒక యువకుడైన బ్రహ్మచాలవలె

కనిపించసాగారు. రాత్రి 10 గంటల సమయం నుండి 12 గంటల వరకు రోడ్స్ట్రేపై నడుస్తూ, ఒక ప్రాంతం నుండి మరొక ప్రాంతానికి వెళ్తూ డెప్రోడూన్ నగరమంతా చుట్టివేయసాగారు. అమ్మ వద్ద విశేషమైన వస్తువులు కూడా ఏమీ లేవు. ఒక గ్లాసు, ఒక కంబళి, రెండు మూడు వస్తులు తప్ప మరేమీ లేవు. జ్యోతిష్ దాదా కూడా చీక్కా, చెప్పులు ధలించడం మానివేశారు. తొమ్మిది మూరల వస్తాన్ని ధలించసాగారు.

జ్యోతిష్ దాదా వుద్దోగవిరమణచేసినతరువాతపెన్నన్ తీసుకుంటూ గడపసాగారు. ఆయన అమ్మ వద్దనే వుంటూ, యింటికి వెళ్తటం పూర్తిగా మానివేశారు. గృహస్తాత్మమం పూర్తిగా త్వజించి, అమ్మ సన్నిధికే అంకితమై పోయారు. ఒకరోజు అమ్మ జ్యోతిష్ దాదాతో, “జ్యోతిష్, నీ భార్యకు నీ భవిష్యత్తు గురించిన నీ నిర్ణయాన్ని తెలియజేయడం నీ ధర్మం. మీరిద్దరూ కలిసి ఎక్కడైనా పుణ్యక్షేత్రంలో - కాశీలోనైనా, హలిద్వార లోనైనా వుండవచ్చు. ఇకముందు నీవు డాకాలో నీ యింటినీ, గృహస్త జీవితాన్ని పూర్తిగా పదిలివేయపలసి వుంటుంది. ఈ విషయాన్ని నీ భార్యకు చెప్పు. ఆమెను నీతో కలిసి జీవించడానికి ఒప్పుకునేలా నీ ప్రయత్నం నీవు చేయి” అన్నారు. జ్యోతిష్ దాదా అమ్మ చెప్పినట్టే తన వద్దకు వచ్చి తనతో కలిసి జీవించమని తెలియజేస్తూ రెండు మూడుసార్లు పుత్తరాలు ప్రాశాడు. కాసీ ఫలితం శూన్యం. ఆమె అందుకు అంగీకరించలేదు. ఆమె డాకా విడిచి రావటానికి ఎంత మాత్రమూ యిష్టపడలేదు. జ్యోతిష్ దాదాకు ఒక్కడే కుమారుడు. అతని పేరు రామానంద. జ్యోతిష్ దాదా భార్య, కుమారుడు యిద్దరూ డాకాలోని భగవాన్ బ్రహ్మాచాలి అనే యోగి వద్ద ధీఙ్గా ద్రఘాణం చేసి గురువు ఆదేశం ప్రకారం సాధన వేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. జ్యోతిష్ దాదా యెంతగా నచ్చజెప్పినా అతని భార్య అతని వద్దకు వచ్చేందుకు ఒప్పుకొనక డాకాలోనే వుండిపోయింది.

అమ్మ డెప్రోడూన్ లో ఆనందచక్రము అని పిలువబడే ఒక శివాలయం ప్రక్కనే వున్న ఒక బంగాళాలో వుంటున్నారు. అమ్మ రాకతో డెప్రోడూన్ నగర ప్రజలలో యెంతో మార్పు వచ్చింది. ఇతర ప్రాంతాల ప్రజలు కూడా అమ్మను దల్చించి భక్తి కార్యక్రమాలలో పాల్గొనసాగారు. అమ్మ ఆ ఊరిలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో యజ్ఞకుండములను

నిర్మింప చేశారు. అక్కడ యజ్ఞాగ్నిని రగిలింపజేసి తరచూ హోమములు చేసి ఆపూతులను సమర్పించాలని భక్తులకు ఆదేశాలు యివ్వారు. ఆ హోమగుండములను జాగ్రత్తగా సంరక్షింపవలసినదిగా కొందరు భక్తులను అందుకోసం నియమించారు.

డెప్రోడూన్ లో మనోహర మంబిరము అనే పేరుగల శివాలయము, దానిప్రక్కనే రాధాకృష్ణ మంబిరము వున్నాయి. కృష్ణాప్రమి రోజున ఆ మంబిరాలలో యెంతో ఘనంగా వుత్సవాలు జరుగుతాయి. అమ్మ ఆ రెండు మంబిరముల మధ్య ప్రదేశంలో నాలుగు రాళ్ళ పెట్టి యజ్ఞ కుండము నిర్మించి కృష్ణాప్రమి రోజున హోమాచికములు జలపించారు. పెద్ద యెత్తున ఆపూతులు కూడా సమర్పించబడ్డాయి. పెద్ద యెత్తున సంతర్పణలు జలిగాయి. అసంఖ్యాక ప్రజలు ఆ రోజు జలిగిన పుత్సువములలో పాల్గొన్నారు. అక్కడ హోమము నిర్వహించిన తర్వాత కృష్ణాప్రమి మరుసటి రోజున అమ్మ రాధాకృష్ణ మంబిరానికి వచ్చారు. ఆ యజ్ఞ కుండములోని బూడిదను కొంత సేకరించి మనోహర మంబిరము ఆవరణలోని నేలలో ఒక ప్రదేశములో భూమి లోపల వుంచి అక్కడ కూడా ఒక యజ్ఞకుండాన్ని నిర్మింప చేశారు. ఏ సమయము లోనైనా యి యజ్ఞ మంబిరంలో భక్తులు హోమ కార్యక్రమములను జరుపుకొనవచ్చునని ప్రకటించారు అమ్మ. ఆ యజ్ఞ మంబిర ప్రవేశద్వారము వద్ద ఆ మంబిర నిర్వహకులు ‘శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయివాలి ఆగమన సందర్శింగా నిర్మింపబడ్డ బడిన యజ్ఞశాల’ అనే వాక్యాలను శిలాపలకంపై లిఖించడం జలిగించి.

మన స్వతంత్ర భారత ప్రథమ ప్రధానమంత్రి శ్రీ జవహర్ లాల్ నెప్పులా గాలి సతీమణి కమలా నెప్పులా గారు శ్రీమాతా ఆనందమయి భక్తురాలు. ఆమెకు అమ్మపై వున్న భక్తి ప్రేమలు అపారం. ఆమె తరచూ అమ్మను దల్చిస్తుండేది. అయితే ఆమెకు డెప్రోడూన్ లో కృష్ణాప్రమి వుత్సువాల సందర్శింగా అమ్మ హోమములు జలపించిన విషయము తెలియదు. ఆ తర్వాత కొన్నాళ్ళకు ఆ విషయం తెలిసి ఆ కార్యక్రమంలో తాను పాల్గొనలేకపోయినందుకు యెంతగానో చింతిస్తూ అమ్మకు పుత్తరం ప్రాశించి. “మాతాజీ తమరు రాధాకృష్ణ మంబిరంలో కృష్ణాప్రమి రోజున జలపించిన యజ్ఞ కార్యక్రమమునకు నన్ను పిలిపించుకొనలేదేమి? ఆ పుణ్య కార్య దర్శనభాగాన్ని నేను కోల్పోయాను కదా!” అంటూ

ఆ వుత్తరం ద్వారా తన బాధను వ్యక్తం చేసింది. అమ్మ వెంటనే కమలా నెప్పులూ తన వద్దకు రావాలసింగిగా వుత్తరం ప్రాయించగా కమలా నెప్పులా డెప్రోడూన్ వచ్చింది. అమ్మ ఆమెతో “నువ్వేమీ బాధపడనక్కరలేదు. నీకు యా విధమైన యజ్ఞ కార్యక్రమాలు చేయాలనిపిస్తే యెప్పుడైనా నిరభ్యంతరంగా చేసుకొనవచ్చు. కృష్ణాప్సమీ నాడు చేసుకోనందుకు చింతించవద్దు. ఎప్పుడు కావాలనిపిస్తే అప్పుడే జిలపించుకొనవచ్చు. అందుకు యెలాంటి సమయ నియమాలు ఆంక్షలు వుండవు” అన్నారు. ఆ మాటలు విని కమలా నెప్పులా యెంతో ఆనందించి తనకు అమ్మ సన్మిధిలో అప్పుడే హోమ పూజ జిలపించాలని పున్నదని చెప్పగా అమ్మ అందుకు అంగీకరించారు. డెప్రోడూన్ లోనీ రాజపూర్ రోడ్డులో కొండపైన అంజికా ఆలయము’ అని పిలువబడే పార్వతి మాత ఆలయము పున్నది. యజ్ఞస్థలము ఆ ఆలయ మండపముగా నిర్మయించారు అమ్మ వెంటనే కమలా నెప్పులా యజ్ఞ నిర్వహణకు కావాలసిన వస్తువులను బుత్తీక్కులను కూడా సిద్ధం చేశారు. కమలా నెప్పులా తో కలిసి అంజికా ఆలయానికి వెళ్లి అమ్మ యజ్ఞ కార్యక్రమమును యథావిధిగా జిలపించారు. యజ్ఞపూజలో తాను కూడా పాల్గొన్నారు. హోమగుండంలో ఎన్నో రకాల సమిధలు, రావి, వేప, మొదలైన వృక్షాల పుల్లలు, గంధపు చెక్కలు, పండ్లు, పుప్పులు, కర్మరం, నవధాన్యాలు, ఆపు నెయ్య, టెంకాయలు, ఎన్నో రకాల పలిమళ ద్రవ్యాలు ఆపుతులుగా సమఖ్యాతారు. ఈ కార్యక్రమంలో భక్తులు అధిక సంబుత్తులో పాల్గొన్నారు. వచ్చిన భక్తులందలకీ అన్న సంతర్పణ జిలగింది.

మూడు రోజులపాటు ఆ యజ్ఞగ్నిని చల్లాలిపోకుండా చూడవలసించిగా అమ్మ భక్తులతో చెప్పారు. నాల్గవ రోజున ఆ అగ్నిని మనోహర మంచిరంలోని యజ్ఞకుండములో కలిపివేశారు. ఆ యజ్ఞకుండములో ప్రతిరోజు ఉదయం, సాయంత్రం ఆపుతులు సమఖ్యాతాలని అమ్మ చెప్పారు. అలా కొన్ని రోజులు జిలగిన తర్వాత అమ్మ ఆ యజ్ఞగ్నిని సంరక్షించేందుకు అల్సోడో నుండి ఒక భక్తుని బ్రైరవ్, అనగా పూజాలు) పిలిపించి అగ్నిని అతని ఇంట్లో సాఫించి, అక్కడ రోజు ఆపుతులు సమఖ్యాతా అగ్ని పూజాకార్యక్రమం నిర్వర్తించవలసినదిగా ఆదేశించడం జిలగింది.

“ప్రతి ఒక్కలిలోనూ ఒక్కటే స్థితి పున్నది. అటి స్థిరంగా యెప్పుడూ ఒకటిగానే పున్నది. ఒక్కటి మాత్రమే పున్నదను మాట నిజం. ఒక అడుగు తర్వాత మరొక అడుగు వేస్తాము. భుజించేటప్పుడు ఒక పదార్థం తర్వాత మరొక పదార్థాన్ని భుజిస్తాము. ఒక అక్షరం తర్వాత మరొక అక్షరాన్ని ప్రాస్తుంటాము. ఒకేసారి రెండు పనులను చేయడం ఏలుపడదు. బాగా గమనించండి! మనం భోజనం చేసేటప్పుడు యెపలితోనైనా మాట్లాడుతూ చేస్తున్నట్లయితే, మాట్లాడే విషయంపై మనసు కేంభీకృతమైవుంటే తింటున్న పదార్థపు రుచిని పూర్తిగా ఆస్యాదించలేక పోతాము. తినే పదార్థంపై దృష్టి పుంటే మాట్లాడే విషయంపై శర్ధ తగ్గి, అసంపూర్తిగా, అసంబధంగా మాట్లాడుతూ పుంటాము. కాబట్టి సృష్టికి మూలాదార శక్తి ఒక్కటే! ఆ ఒక్కదాని మీదే అంతా ఆధారపడి పున్నది. అంతటినీ నడిపిస్తున్నది ఒక్కటే! ఆ ఒక్కటి నుండే అంతా పుట్టింది ఆ ఒకటి లోనే కలిసిపోతుంది” అంటూ అమ్మ ఒకరోజు తత్త్వ రహస్యాన్ని తేలిక మాటలలో భక్తులకు వివరించారు.

రమణాశ్రమంలోని భక్తులు ముఖ్యంగా గురుప్రియ, శశాంకబాబు, యింకా యితరులు, కాశీ నుండి వచ్చిన మనోరమక్క - పీరంతా డెప్రోడూన్ లో అమ్మ సన్మిధిలో సంతోషంగా కాలం గడుపుతుండగా చూస్తుండగానే నెలరోజుల కాలం గడిచిపోయింది. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ పీలిని తిలగి తమ తమ ప్రాంతాలకు వెళ్లిపోవాల్సించిగా చెప్పారు. ఒకరోజు అమ్మ గురుప్రియ, శశాంకబాబు, మనోరమలను పిలచి తన చెంతన కూర్చోబెట్టుకొని యిలా చెప్పారు: “మీరంతా డెప్రోడూన్ నుండి వెళ్లిపోయి తిలగి మీ మీ ప్రాంతాలలోనే స్థిరంగా పుంటూ యేకార్తతతో సాధనపై దృష్టిని కేంభీకలించండి. మిమ్మల్ని నాకు దూరంగా పుంచుతున్నానని బాధపడవద్దు. ఇదంతా మీ మంచి కోసమే చేస్తున్నానన్న విషయం అర్థం చేసుకోండి. ఇప్పుడు మీరు బాధపడినా, ముందు ముందు మీకు అన్ని విషయాలు సృష్టింగా తెలుస్తాయి” అంటూ అమ్మ యెంతో అనునయిస్తూ సచ్చచెబుతున్నట్లుగా మాట్లాడారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ మనోరమకు, గురుప్రియకు, శశాంకబాబుకు వస్తుధారణలో మార్పులను సూచించారు. పసుపు రంగు వస్తాలను మాత్రమే ధరించమని ముగ్గులకి చెప్పారు. మనోరమ, గురుప్రియలను బ్రహ్మచారిణి పద్ధతిలో

వస్తూలు ధరించవలసించిగా చెప్పారు. అంచులు లేని శీరలు, రవికలు మాత్రమే ధరింపవలసించిగా మనోరమా గురుప్రియ లను ఆదేశించారు. సాధన విధానాలలో మరికొన్ని నియమాలు సూచించారు. గురుప్రియతో “సువ్యు ప్రతిరోజు హోమము చేయి. హోమాగ్నిలో ఆహారములు సమితించి యజ్ఞనివేదనను ప్రసాదంగా స్వీకరించు” అని ఆదేశించారు. శశాంకబాబును, మనోరమను, గురుప్రియను వింధ్యాచలం వెళ్లి అక్కడ తమ తపోసాధన కొనసాగించమని చెప్పారు. గురుప్రియ అసలు పేరు సుకళ్ల. అయితే ఇప్పుడు అమ్మ గురుప్రియ అనే పేరు పెట్టడం జిగించి. అలాగే ఈ సందర్భంలో అమ్మ మనోరమ, శశాంకబాబు పేర్లను కూడా మార్చివేశారు మనోరమకు ‘కృష్ణప్రియ’ అని, శశాంక బాబుకు ‘అఖండ స్వరూప్’ అని పేర్లు పెట్టారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ప్రత్యేకంగా శశాంక బాబుకు యేకాంతంలో కొన్ని ఆదేశాలిచ్చారు. అందులో ముఖ్యమైనది యజ్ఞ మంబిర నిర్మాణం. “వింధ్యాచలంలో ఒక యజ్ఞ మంబిరాన్ని నిర్మించవలసిపున్నది ఈ పని నీవే చేయాలి. నేను చెప్పే కొలతల ప్రకారం యజ్ఞ మంబిర నిర్మాణం సిద్ధం చేయి. అక్కడ నిరంతర హోమాది కార్యక్రమాలు జరగవలసిపున్నది. అవస్త్రా యే సమయానికి ఆరంభం అవ్యాలని నిర్మింపబడిపుంటే ఆ సమయానికి ఆరంభం అవుతాయి. నీవు మాత్రం యజ్ఞ మంబిర నిర్మాణం పూర్తి అయిన వెంటనే నాకు తెలియజేయవలసి పుంటుంది” అని శశాంక బాబుతో చెప్పారు అమ్మ.

మాఘమాసం 1932వ సంవత్సరంలో ఒక రోజున గురుప్రియ, మనోరమ శశాంక బాబు వింధ్యాచలం బయలుదేరారు. వింధ్యాచలం బయలుదేరే ముందు రింజన అమ్మ గురుప్రియ, శశాంక బాబు, మనోరమతో స్త్రీల ఉపనయనం గురించిన విషయాలు చెప్పారు. ఆ విషయాల గురించి తెలుసుకొనటానికి వాళ్లను కాశీ వెళ్లవలసించిగా చెప్పారు. “మీరంతా ముందుగా కాశీ పట్టణానికి వెళ్లండి. స్త్రీలు యజ్ఞప్రవీత ధారణ గురించి శాస్త్రాలు ఏమి చెబుతున్నాయో అక్కడి పండితులను అందరినీ అడిగి తెలుసుకొనండి. స్త్రీలు ఉపనయన సంస్కారానికి అర్పులా? - కాదా? శాస్త్రాలలో బీనిని గురించి బుపులు యేమి చెప్పారు? బీనికి శాస్త్ర

ప్రామాణ్యం యెక్కడ లజ్జన్మంబి? స్త్రీలు అర్పులు అన్న ప్రామాణ్యం కనుక పున్నట్లయితే ఉపనయన విధానాలు యేమిటి? ఇవస్త్రా మీరు సవివరంగా తెలుసుకొని నాకు తెలియజేయండి. ఈ విషయమై పండిత గోపీనాథ్ గాలిని కూడా సంప్రభించండి” అని వాలిని ఆదేశించారు అమ్మ. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మకు కొంతకాలంగా స్త్రీలకు ఉపనయం జిలపించాలన్న సంకల్పం పున్నట్లు అప్పుడప్పుడు అమ్మ మాటల్లో వ్యక్తం అవుతూ పుండెబి. అమ్మ త్వరలో తన యిం సంకల్పాన్ని కార్యరూపంలోకి తీసుకురాబోతున్నారు అనడానికి యిం మాటలు సంకేతంగా మనం భావించవచ్చు.

శశాంకబాబు, గురుప్రియ, మనోరమ అమ్మ ఆదేశించినట్లు మొదట కాశీ వెళ్లారు. వాళ్లు కాశీలోని యెందరింపండితులను విడివిడిగా కలుసుకుని ప్రశ్నించారు “స్త్రీలకు ఉపనయన కాండ విషయంలో శాస్త్రం యేమి చెబుతున్నది? బీనికి ప్రమాణం యేమిటి” అని. అప్పుడు వారు ఈ విధంగా చెప్పారు.

“ప్రాచీన కాలంలో స్త్రీలకు ఉపనయన సంస్కారం జరుపబడుతుండేబి. స్త్రీలు ఉపనయనం, జంధ్యా ధారణం, గాయత్రీ మంత్ర అనుష్టానం - పీటస్తుటికీ అర్పులు అని శాస్త్రం ధృవీకరించింది. అందువలన ప్రాచీన కాలంలో పురుషులకు లాగానే స్త్రీలకు కూడా ఉపనయనం చేసేవారు. అయితే అప్పటి కాలానుగుణంగా ఆనాటి పరిస్థితుల దృష్ట్యా ఆ సాంప్రదాయం ఆచరణ యోగ్యంగా పుండటం వలన యెటువంటి ఆటంకాలు లేకుండా కొనసాగించి. కాసీ క్రమేణా కాలం మాలించి. మారుతున్న మానవ ప్రవృత్తులు, జీవన విధానాలు, సమాజ పోకడలు - పీటిని దృష్ట్యా యెటువంటి సంప్రదాయాలను పాటించడానికి యెప్పటి పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేవు. ఉపనయనం, గాయత్రీ మంత్ర అనుష్టానము అనేవి యిం కాలపు స్త్రీలు ఆపలింపటం సాధ్యపడు. అందువలన త్రికరణ శుద్ధిగా ఆచరింప బీలుపడని క్రతువులను బహిష్కరించడంలో దీషం లేదు. మేము స్త్రీలకు ఉపనయన క్రతువును సమర్థించము” అంటూ పండితులంతా యేకర్మివంగా తమ ఆభిప్రాయాన్ని తేల్చి చెప్పారు.

- సశేషం

ద్వారకామాయి

అనుభవమండపము

శ్రీ రాజాలాల్, సూట్టూర్యార్యేట్

మా అబ్బాయి పేరు చందులాల్. ఇప్పుడు లండన్ లో ఉంటున్నాడు. మా అబ్బాయి ఉన్న ఇంటికి రెండు కిలోమీటర్ల దూరంలో బాబా గుడి ఉంటుంది. వాడు తరచూ అక్కడికి వెళుతూ సేవా కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటూ ఉంటాడు. ప్రతి రోజు ఉదయం బాబావాలికి అభిషేకం, అలంకరణ, ప్రసాదం తయారు చేయడంలో పాల్గొనడం ఇత్తూ సేవలు చేస్తూ ఉంటాడు.

క్రిందటి సంవత్సరం మా అబ్బాయికి గుండెకు శస్త్ర చికిత్స జరిగింది. ‘పలస్థితి చాలా విషమంగా ఉంది, మర్మాటి వరకు ఏమి చెప్పలేమని’ అక్కడి వైద్యులు అన్నారు. మాకు ఈ విషయం తెలిసి చాలా ఆందోళన పడుతున్నాము. అక్కడ మా కోడలు పిల్లలు మాత్రమే ఉన్నారు. మర్మాడు ఉదయమే ఒక నర్సు వచ్చి మా అబ్బాయిని ఒకసాఱ పరీక్ష చేసి, ఏం ఫరవాలేదు అంతా బాగుంటుంది ధైర్యంగా ఉండమని తెలుగులో చెప్పి వెళ్లిపోయిందట. కానేపటికి వైద్యులు వచ్చి మా కోడలితో, “అమ్మా! మీరు చాలా అదృష్టవంతులు, మీవాలికి ప్రమాదం తప్పింది, రెండు రోజుల్లో ఇంటికి పంపిస్తాము” అని చెప్పారట. ఇంటికి వెళ్లే రోజున మా వాళ్లు, ఆరోజు మా అబ్బాయికి ధైర్యం చెప్పిన నర్సు ని, కలిసి వెడదామన్న ఉద్దేశంతో, ఆమెకోసం అక్కడి వాళ్లని అడిగితే, “ఇక్కడ తెలుగు వచ్చిన నర్సులు ఎవరూ లేరు, అసలు వుండరు కూడా” అని చెప్పారట. బాబానే నర్సు రూపంలో వచ్చి తనని ప్రమాదం నించి తప్పించారని మా అబ్బాయికి

కృతజ్ఞతతో కళ్లు చెమర్చాయి. శ్రీ సాయినాథుని దయకు చాలా ఆనందపడుతూ ఇల్లు చేరారు.

అతి తక్కువ రోజులు మాత్రమే విశ్రాంతి తీసుకొని, మా అబ్బాయి బాబా గుడికి సేవకు వెళ్లిపోయాడు. ఎప్పటిలాగే ఉదయం బాబా కి అభిషేకం చేస్తుంటే, బాబా గుండెల మీద కొన్ని చారలు కనిపించాయటితన గుండెలమీద శస్త్ర చికిత్స చేసిన గుర్తులు ఎక్కడ ఉన్నాయో, అక్కడే బాబాకి కూడా ఉన్నాయట. ఇవేమిటని అక్కడున్న వాళ్లని అడిగితే, ‘అయ్య, ఇన్ని రోజులు మేము గమనించనే లేదు’ అని వాళ్లు కూడా అవి చూసి చాలా ఆశ్చర్యపోయారట. అదే రోజు రాత్రి శ్రీబాబావారు మా అబ్బాయికి స్వప్న దర్శనమిచ్చి, “సీ బాధని నేను తీసుకున్నాను” అని చెప్పారట. బాబా కృపకి అంతకన్నా నిదర్శనం ఏం కావాలి?

మొన్న కరోనా సమయంలో మనందరం చాలా ఇబ్బంది పడ్డాం. అది అందరి అనుభవం. దాని బాలినపడి నా భార్య చెల్లెలు కూడా మరణించింది. మేమందరం చాలా జార్తతలు తీసుకుంటూ భయపడుతూ అలాగే ఎవరి ఇళ్లల్లో వాళ్లు పారాయణలు, ఆన్లైన్లో సత్యంగాలు చేసుకుంటూ రోజులు గడువుతున్నాం. ఒకరోజు నా శ్రీమతి అనురాధకి స్వప్నంలో శ్రీ బాబావారు దర్శనమిచ్చి, “అమ్మా, గోధుమ పిండిని తీసుకుని వెళ్లి, మీ దగ్గరలో ఉన్న నబిలో కలిపి రండి” అని ఆదేశించారు. మా ఊర్లో కాలింబి నబి పాయ ఉన్నది. మరునాడు మన సత్యంగ సభ్యులందరికి ఈ విషయం చెప్పి, శ్రీబాగారు చెప్పినట్టే గోధుమపిండి

తీసుకెళ్లి అందరం కలిసి, కాళింబి నదిలో కలపడం జరిగింది. తర్వాత మాకు ఎవరికీ ఎటువంటి ఇబ్బంది కలగలేదు.

నేను వివాహానికి ముందు నుంచే బాబాగారి పారాయణ, నేవ చేసుకునేవాడిలి. మా ఊలిలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సత్యంగాలు 30 సంవత్సరాల నుంచి నిరంతరం కొనసాగుతునే ఉన్నాయి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కూడా సూళ్లారు పేటలోని మా ఇంటికి విచ్చేసి మమ్మల్ని అనురహించారు. ఈ విధంగా గురు కుటుంబంతో మా అనుబంధం కొన్ని సంవత్సరాలుగా కొనసాగుతోంది. నాకు పెళ్లయిన కొత్తలో నేను పారాయణం చేసుకోవడం చూసి మా ఆవిడ 'అయ్యా', నేను కూడా పారాయణ చేసుకోగలిగితే బాగుంటుంది కదా! అని బాధపడేబి. ఎందుకంటే తను ఎక్కువగా చదువుకోలేదు. అప్పుడు ఒకరోజు శ్రీ బాబావారు ఆమెకు స్వష్టంలో కనిపించి, "అమ్మా, నువ్వు కూడా పారాయణం మొదలుపెట్టి, బాగా చదువుతావులే, బాధపడకు" అని చెప్పారు.

రెండో రోజు కూడా మళ్లీ స్వష్ట దర్శనమిచ్చి అలాగే చెప్పారు. అప్పటినుంచి ఆమె పారాయణ చేయటం మొదలుపెట్టింది. చక్కగా చదవగలిగింది. ఇప్పటి కూడా పారాయణ కొనసాగుతునే ఉంది, శ్రీ బాబాగారి దయవల్ల!!

మా ఇంటి నించి ప్రతిరోజు గుడికి బాబావాలికి మధ్యాహ్నభోజనం తీసుకువెళ్లడం ఆనవాయితీ. ఒకరోజు నా శ్రీమతి ఊలికి వెడుతూ, శ్రీబాబావాలికి భోజనం సిద్ధంచేసి, గుడికి వెళ్లేటప్పుడు తీసుకెళ్ళమని టేబుల్ మీద పెడితే, నేను వేరే పని హడావిడిలో ఆరోజు ప్రసాదం తీసుకువెళ్లడం మల్చిపోయాను. తీరా నేను కంచంలో అన్నం పెట్టుకుని తినబోయే సమయానికి ఆజానుబాహుడైన ఒక వ్యక్తి మా ఇంటిముందు ప్రత్యక్షమై అన్నం పెట్టమని అడిగారు.(ఎప్పుడూ మా ఇంటివైపు జచ్చగాళ్ళు రారు). నాకు తెలియకుండానే బాబావాలి కోసం సర్దిన అన్నమే పెట్టాను. "ఎప్పుడూ ఇలాగే అన్నం పెడుతూవుండు" అని ఆశీర్వదించి వెళ్లారు. ఇంట్లోకి వెడుతూ వాలచిన ఆశీర్వచనానికి బాహ్య స్ఫురణలోకి వచ్చిన నేను, వెనుతిలిగేసులికి హరక్కడలేరు.

ఇలా మా జీవితాల్లో ప్రతి సంఘటన వెనుక శ్రీ సాయినాథుని అపారకరుణ మాపై ప్రసలించి ఏమారక మమ్మల్ని ముందుకు నడిపిస్తోంది.

జై సాయి మాస్టర్!!

ఆచార్యుని అధ్యభూత శీలలు

శ్రీ రాఘవ శ్రీకాంత

ప్రముఖుడు జ్యే భరద్వాజ గురుదేవుల లీలామైభవాన్ని ఒంగోలుకు చెందిన శ్రీ రాఘవ శ్రీకాంత్‌గారు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు:

మా నాన్నగారైన నందనవనం నాగేశ్వరరావుగారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సత్పుంగాలకి హోజిరపుతూ ఉండేవారు. ఒంగోలులో ఇప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ఇంటికి రెండు కీథులు వెనకాల మా ఇల్లు ఉంది. అప్పట్లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వారి ఇంటి స్ఫురం కొనే నిమిత్తం మా ఇంటి వైపు నుంచి మా నాన్నగాలతో కలిసి వెళ్లడం జరిగేదట. అప్పుడు మా అమ్మగారు వారిని దల్చించుకుని సమస్కరించుకునేవారట. వారి చూపు మా ఇంటి మీద పడడం వల్లనేమో, మా ఇంట్లో ఇప్పటికే వారి గ్రంథాల పారాయణ, మరెన్నో ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. మా ఇంట్లో అందలకీ వారిపై ప్రత్యేకమైన పూజ్యభావన! నేను కూడా ఇంచుమించు పదవ తరగతి నుంచి పారాయణ మొదలుపెట్టాను.

నేను ఐ.టెక్. చదువుతున్నప్పుడు, అలికాళ్ళ మంటలతో చాలా బాధపడేవాడిని. రాత్రుళ్ళ ఆ బాధ ఎక్కువై నిద్ర పట్టేబికాదు. ప్రతిరోజు మా నాన్నగారు ఒక పది నిమిషాలు కాళ్ళమీద నిలబడి తొక్కితేనే కాసీ నేను పడుకునే వాడిని కాదు. ఎన్ని మందులు వాడినా తగ్గలేదు. ఇలా జరుగుతున్న సమయంలో మా స్నేహితుడితో ఒకసారి ఈ సమస్య గురించి చెప్పాను. అప్పుడుతను, “బస్-స్టాంట్ వెనుకవైపు ఒక హోమియోపైద్యులు వున్నారు. నువ్వు వారి దగ్గరకి వెళ్ల, మంచి మందు ఇస్తారు” అని చెప్పాడు. సరేనని మర్మాడు ఉదయమే 9 గంటలకు డాక్టరుగారు పస్తారంబే ఒక పది నిమిషాలు ముందరే ఆ క్లినిక్ దగ్గరకి చేరుకున్నాను. రోడ్డు దాదాపు నిర్మానుష్టంగా ఉంది. నేను హోమియో క్లినిక్ అరుగు మీద కూర్చోని డాక్టర్

గాలి కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. నా పక్కనే తెల్లటి చొక్కా, తెల్లటి పంచ ధరించి సుమారు 50, 55 సంవత్సరాల వయసున్న ఒక ఆయన కూర్చుని వున్నారు. ఆయన నన్ను, “ఇలా వచ్చావేమిటి నాన్నా?” అని అడిగారు. “నాకు అలికాళ్ళ మంటలుగా ఉంటాయి, హోమియో మందు తీసుకోవడానికి వచ్చాను” అని చెప్పాను. అప్పుడు, “అలాగా! అయితే ఒకపని చెయ్యి, సుందరయ్యభవన్ రోడ్డులో సురేష్ అని ఒక హోమియో డాక్టరు ఉన్నారు. నువ్వు వారి దగ్గరికి వెళ్లు, నీకు తప్పకుండా వ్యాధి నయమవుతుంది. తప్పకుండా తగ్గుతుంది” అని రెండు మూడు సార్లు నా కళ్ళలోకి చూసి చెప్పారు. నాకూడా అక్కడికి వెళ్లిపోవాలని చాలా బలంగా అనిపించి వెంటనే సూటర్ స్టార్ చేయడానికి మెట్లు బిగి, ధాంక్స్ చెబుదామని తల పైకిత్తి చూస్తే ఆయనక్కడ లేరు!! ఇప్పటిదాకా ఎదురుగావున్న ఆయన ఏమైపోయారని చుట్టూ చూసాను. ఎక్కడాలేరు. వారితో మాట్లాడుతున్నంతసేపు ఎక్కడించి చూసినట్టే అనిపించింది. అలా ఒక నిమిషం ఆ బండి దగ్గరే ఇవస్తీ ఆలోచిస్తూ నిల్చున్నాను, అప్పుడు అర్థమైంది ఆయన పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరు గారని!! నాకు ఒక్కసారిగా ఒళ్ళ గగుర్చొడిచింది. ఆశ్వర్యం, ఆనందం ఇలా రకరకాల భావాలతో పులకించిపోయాను. వెంటనే అక్కడనించి బయలుదేల డాక్టరు సురేష్ గాలి దగ్గరికి వెళ్లాను. నేను వెళ్లిన కొంతసేపటికి డాక్టరుగారు వచ్చారు. నా సమస్య చెప్పిన వెంటనే, “నా గురించి మీకు ఎవరు చెప్పారు?” అని అడిగారు. నాకు ఏం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు. అప్పుడు జరిగినట చెప్పే వారు నన్నెలా అర్థం చేసుకుంటారోనని, ఒక నిమిషం ఆగి, “మీకు భరద్వాజ మాస్టరుగారు తెలుసా?” అని అడిగాను “తెలుసును, మా నాన్నగారు వారికి పరమ భక్తులు. వారు ఈతముక్కలలో హోమియో డాక్టర్ గా చేసేవారు, వారిప్పుడు లేరు” అని చెప్పి, “ఇంతకీ ఏం జరిగింది?” అని

అడిగారు. అప్పుడు జలిగిన విషయమంతా చెప్పాను. వారు చాలా ఆనందపడ్డారు. వాళ్ళ నాన్నగారు పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు ఎంతో గొప్పవారని, మహాత్ములని చెప్పు ఉండేవారని చెప్పి, నా సమస్యకి హోమియో మందు ఇచ్చారు. రెండు సంపత్తురముల నుంచి బాధపడుతున్న నేను, వారి మందులు వాడిన రెండు నెలలకే వ్యాధి పూర్తిగా తగ్గిపోయి చాలా హోయిగా ఉన్నాను. అప్పటినుంచి నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల మీద ఎంతో భక్తి గౌరవాలు ఏర్పడ్డాయి. తరవాత నించి, స్వయంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సూచన చేశారు కనుక, చాలా బీర్బకాలిక వ్యాధులతో బాధపడుతున్న ఎందరినో డాక్టర్ సురేష్ గాలి దగ్గరకి పంపిచాను. అందరికి నయమయింది.

ఒకరోజు మా పడకగబిలో ఉన్న బాబా ఫోటోని తదేకంగా చూస్తుంటే, ‘బాబా, మాస్టరుగారు ఒకటేనా’ అన్న భావన కలిగి దాని గులంబి ఆలోచిస్తూ బాబా వైపు చూస్తున్నాను. కొఱ్చినేపటికి ఫోటోలో బాబా రూపం పోయి ఆస్థానే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆకుపవ్వ శాలువా ఒక భుజంపైన వేసుకుని కూర్చున్న రూపం కనపడింది. నేను పూర్తిగా మెలకువతో ఉన్నాను. అటి స్వప్నం కాదు! అలాగే కళ్ళప్పగించి చూస్తూ, వెంటనే లేచి వారి పాదాలకి నమస్కారం చేసుకుండామని ఆ పటం దగ్గరికి వెళ్లేసలికి మామూలుగా బాబా రూపం ఆ స్థానంలో వచ్చేసింది. ‘స్ఫురితమాత్ర ప్రసన్నాయ’ అన్నట్లు ఒక్క చిన్న ఆలోచనకి ఎంత పెద్ద అనుభవాన్ని ప్రసాదించారోనని ఆనందంతో హృదయమంతా నిండిపోయింది.

ఒకసాలి మా కుటుంబ సభ్యులందరం పుట్టపల్లి దర్శనం చేసుకుండామని ఉదయమే బయలుదేరాం. అక్కడి నుంచి గోకర్జుం వెళ్లాలని ప్రణాళిక. మేము పుట్టపల్లి చేరేసలికి సుమారు 10:45 అయింది. పుట్టపల్లి సాయిబాబా సమాధి మందిరం గేటు దగ్గరికి వెళ్లేసలికి కొంతమంది అక్కడ మమ్మల్ని ఆపేశారు. “ఉదయం 7 గంటల నుంచి 10:30 వరకు మాత్రమే సమాధి దర్శనం వేళలు. తిలిగి మళ్ళీ సాయంత్రం 4గంటలకి అవకాశం ఉంటుంది, కనుక ఇప్పుడు లోపలకి వెళ్లడానికి కుదరదు” అని చెప్పారు. మాకు ఈ నియమాలు తెలియవు కనుక, ఆ సంగతి వాళ్ళకి తెలియచేసి, సాయంత్రం వరకు వుండే అవకాశం లేదని చెప్పుకుని, ఒక్కసాలి పంపిస్తూ అని అడిగితే, “ఇదేం అనుకుంటున్నారు? పుట్టపల్లి! ఇక్కడ చాలా క్రమశిక్షణ

పాటిస్తాము. అనులు పంపించే ప్రసక్తే లేదు” అని చెప్పారు. సరేనని, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, అక్కల్ కోట స్వామి చలితలో పుట్టపల్లి బాబా గులంబి స్వామించుకుని, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల నామం చేసుకుంటూ అక్కడే కూర్చున్నాము. ఒక పచి నిమిషాలకి లోపల నుంచి ఒకాయన గబిగబా వచ్చి, “వాళ్ళని లోపలికి పంపించండి, స్వామి ఆదేశం అయింది” అని చెప్పారు. అక్కడున్న వాళ్ళందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. ఊహించని ఈ పలణామానికి నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. వెంటనే గేటు తీశారు. మేము లోపలికి వెళ్లి స్వామి సమాధిని దల్చించుకున్నాము. ఇది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చేసిన అద్భుతమైన లీల!!

నేను ఒంగోలు ఇండ కళాశాలలో ఎలక్ట్రానిక్స్ విభాగంలో అధ్యాపకుడిగా పనిచేస్తున్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల రచనలు ‘విబి నిజం?’ , ‘మతం ఎందుకు?’ , ‘విజ్ఞానపీచికలు’ గ్రంథాలు నన్నెంతగానో ఆక్రమించాయి. విద్యార్థులతో ఈ గ్రంథాలలోని విషయాలు అప్పుడప్పుడూ చల్చిస్తూ వుండేవాడిని. వారికి ఆసక్తి కలిగి వీటి గులంబి పదే పదే అడుగుతుండడంతో, సాయంత్రం గిగంటల తరవాత మా ఇంటికి వస్తే మాట్లాడుకుండామని చెప్పాను. ఆసక్తి కలిగిన కొందరు విద్యార్థులు ప్రతిరోజూ మా ఇంటికి రావడం జలిగింది. ఇలా ఒక యేడాబి క్రితం మొదలై ఒక సత్తంగంగా రూపుబిద్ధుకుని ఇప్పటికీ కొనసాగుతోంది.. ఇవేకాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రచించిన ఇతర గ్రంథాలు కూడా చదువుకోవడం జరుగుతోంది.

మా సత్తంగ సభ్యులం కొంతమంది కలిసి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సూచించిన దత్త క్షేత్రాల దర్శనం చేసుకున్నాము. సత్తంగ సభ్యులందలికి చక్కటి అనుభవాలు కూడా కలుగుతున్నాయి. ఒకసాలి సత్తంగంలో అక్కల్ కోట స్వామి గ్రంథం పారాయణ పూర్తి చేసుకున్నాక, అక్కల్ కోట స్వామి పాదుకలు మన ఇంటికి రావడం జలిగింది. స్వామి కృపకి, ఆ కృప పాండడానికి కారణమైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ఎప్పటికీ కృతజ్ఞులమై ఉంటాము.

ఈవిధంగా, నా చిన్నప్పటినించి నన్ను చేయిపట్టుకుని నడిపిస్తూ, నామై అనుర్ఘపాపర్చం కులపిస్తున్న భరద్వాజ గురుదేవులకి శత సహస్రకోటి నమస్కులు తెలియచేసుకుంటున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్యము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జ్ఞాగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

గుమ్ముళ్ళంయాదు రాచుతియారులో గల ట్రై అలివేలుచుంగమ్మ బిచ్చు సుప్రభాసము లో డైనింబురు 15 తెటిన శ్రీ దత్త జయంతి వేదుకలు - అఖిష్కము, అలంకరణ, తుంజి, సత్సంగము, భజన మొదలైన కార్యక్రమాలలో - ఫునంగా జలగాయి.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Printed and published by Dr. R.S. Sasidhar on behalf of E. Vikramaditya and printed at Vanaja Printers,
Vijayawada and published at Sri Manga Bharadwaja Trust, Ongole (523002) - Editor: Dr. R.S. Sasidhar.
Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

**పురాణసింగా శ్రీఅనసూయ మాత ఆరాధన
(10.01.2025)**

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.